

5^e jaargang, no. 4
april 2026

ogeroop

In deze uitgave:

- Wat betekenen het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus (4-slot)
- Wandelen door het Oude Testament (35)
- De 2^e brief aan de Tessalonicenzen (1)
- Wordt de gemeente voor de grote verdrukking opgenomen? (2)
- Relation!
- Openbaring in vogelvlucht (13)

volle evangelie magazine

- 2 Wat betekent het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus (4-slot) - Pieter van Berkel
- 5 Wandelen door het Oude Testament (35) - Cees Visser
- 11 Complete serie 'Gods plan met mensen' en studie-editie als E-book - Douwe Doornbos
- 12 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 12 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: MP3 J.E. van den Brink
- 12 Van de pioniers: De 2^e brief aan de Tessalonicenzen (1) - J.E. v.d. Brink
- 14 De eindtijd: Wordt de gemeente voor de grote verdrukking opgenomen (2) - Jildert de Boer
- 18 Gedicht: Bevrijding – Gerrit van Ek
- 18 Jeugdrubriek: Relation - Zeina Bassa-Dafesh
- 20 Openbaring in vogelvlucht (13) - Toon van den Hoorn
- 22 Mededelingen, websites, colofon
- 22 Gedicht: Als de leugen lijkt te regeren - Hanny Laurita

DE DAAD BIJ HET WOORD

WAT BETEKENT HET DAADWERKELIJK EN CONSEQUENT VOLGEN VAN JEZUS (4-slot)

Door Pieter van Berkel

Jezus daadwerkelijk volgen is ook praktisch (lokaal) gemeente zijn

In mijn laatste bijdrage schrijf ik, dat *samen bidden* zo belangrijk is om als lokale gemeente een eenheid te gaan vormen. Als we dit consequent doen, dan groeit de liefde voor elkaar en kan de Geest van God bewogenheid in je hart geven voor jouw mede broeders en -zusters die het zwaar hebben. Paulus zegt hier ook iets over, dat vaak - en wellicht niet bewust - toch een beetje op de achtergrond is geraakt. *Romeinen 15:1, BasisBijbel: Mensen die een sterk geloof hebben, moeten dus rekening houden met hun broeders en zusters die nog een zwak geloof hebben. We moeten niet alleen maar aan onszelf denken. We moeten allemaal proberen om het beste voor de anderen te zoeken en hun geloof op te bouwen.*

Hoe werkt dit bij ons in de praktijk? Zijn we actief hierin of laten we dit afhangen van voorgangers en oudsten? En als we het hebben over *zwak* zijn, wat is dat dan precies en.... is dat altijd aan jezelf te wijten? Vroeger dacht ik zo: 'Ik ben zwak en dat is mijn eigen schuld.' Altijd vergeleek ik mijzelf met andere broeders en zusters of voorganger(s). Dat belemmerde mijn geestelijke groei. 'Hij is beter dan ik en... 'Ik ben zover

nog lang niet' waren gedachten en uitspraken die ik deed. Misschien herkenbaar? Paulus had ook zijn zwakheden, maar Hij was en bleef ondanks *dát gedreven* om de boodschap van het Koninkrijk der hemelen in eigen leven waar te maken. *Dáár had hij al zijn zinnen op gezet.* Hoe zit dat met mij en ons?

Verlies het zicht op je persoonlijke geestelijke werkelijkheid niet

Door al mijn bijdragen heen komt steeds weer dezelfde oproep terug: "Laten we oog hebben voor elkaar", maar wat, als je jezelf soms uit het oog verliest. Dat kan gebeuren door allerlei moeilijke omstandigheden en vaak negatieve ervaringen. Hoe kan ik dan verder groeien en tegelijkertijd ook voor die ander opkomen en in de bres gaan staan? Wat betekent het, als je jezelf uit het oog verliest? Dat betekent, dat je het zicht op jouw persoonlijke geestelijke werkelijkheid kwijtraakt. *Dáár* begint de terugval mee.

De sleur neemt de overhand en daardoor de matheid van ziel. Alles begint dan zo gewoon te worden. De samenkomst, de boodschap, de bijbelstudie. Het resultaat is, dat samenhang en verbondenheid verdwijnen. Steeds opnieuw kijk ik in de spiegel van mijn ziel en stel mijzelf de vraag: *Pieter, hoe zit dat met jou?* Soms betrap ik me er zelf ook op, dat vermoeidheid toeslaat. Vandaag even geen fut gaat er dan door me heen... Dat wordt meestal veroorzaakt door teleurstellingen - meestal veroorzaakt door mensen – en... het gevoel er alleen voor te staan. Dan zoek ik heel bewust de Heer in de stilte. Ik ga niet heel krampachtig strijden of zo nee... maar leg alles wat me dwars zit bij Hem neer. Jezus zegt immers: ***Komt allen tot mij die vermoeid en belast zijn en ik zal je rust geven. Matteüs 11:28.*** Dit geldt ook voor ons hoor, die al lang op de weg zijn en niet alleen voor de nog niet bekeerde mens. Door dit te doen ervaar ik opnieuw de positieve impuls van de Geest van God in mij, die mij ook weer zicht en visie geeft op *mijn geestelijke werkelijkheid* en mijn plaats en taak in de gemeente van Jezus.

Wees je bewust van de tijd waarin je leeft

Iedereen gaat door strijd heen en iedereen heeft te maken met zwakke momenten. Juist nu waar de angst voor het in rap tempo veranderende wereldbeeld bij veel mensen (óók christenen) keihard toeslaat. Dat is pure intimidatie vanuit het rijk der duisternis. In de afgelopen jaren heeft God steeds meer inzicht gegeven over de eindfase, beschreven in de Openbaring van Jezus Christus. Wat een voorrecht dat we dit in ons leven mogen meemaken. Maar 'leeft' dit eigenlijk wel

bij ons en... hoe zit dat dan met de praktijk hiervan in ons eigen leven?

Maar wat heb je nou aan al die kennis als je geen helder inzicht heb van jouw persoonlijke positie in die eindfase, omdat we onszelf hier niet in betrekken? Ja, dan kan het zomaar zijn, dat de angst toeslaat en je daardoor je zicht op jouw persoonlijke werkelijkheid van God en Jezus verliest.

De Openbaring van Jezus Christus geeft inzicht in wat er allemaal gebeurt in de laatste dagen. Het geeft ons visie over de tijd waarin we leven, tenminste als we leren luisteren naar de Geest van God. Dan ga je ontdekken dat het over **ons** gaat. En... dat wij hierin betrokken mogen en kunnen zijn. Met ons bedoel ik natuurlijk de Gemeente van Jezus, de Tempel van God, *waar wij bouwstenen van zijn*. Als je bewust en consequent kiest voor Jezus en hem *werkelijk* volgt, dan ben je heel nadrukkelijk betrokken in die eindfase. *Het begint in jou en mij*. Als je dat gaat realiseren, ga je dit boek ook anders lezen en gaan we steeds beter begrijpen wat zich afspeelt in de onzienlijke wereld en... waar het naar toe gaat. *Volledig herstel* van héél God's schepping.

Het herstel begin bij jezelf en de keuzes die je maakt

Dit herstel is al begonnen in al diegenen die heel bewust het beeld van Jezus gelijkvormig willen worden. Het herstel begint dus bij jezelf en de keuzes die je maakt... Dán behoort je toe aan Zijn Gemeente, de Tempel van God. *2 Kor. 6:16, HSV. Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn.*

En... als we in dát geloof volharden en groeien zal de Gemeente van Jezus - de Tempel van God - gevormd door allen die Jezus *onvoorwaardelijk* volgen, ingezet worden tot het volledige herstel van alle dingen. *Openbaring 21:5*.

Wees daarom bewust wie je bent in Christus. Dan... ben je jezelf ook bewust van de tijd, waarin je in leeft zonder dat het je angst aanjaagt.

Zijn we bereid?

Zijn we bereid om samen met de Heer de strijd aan te gaan in de geestelijke wereld? Ook al hebben we soms geen idee wat zich allemaal afspeelt? Ja, we zien de effecten ervan hier op aarde. De chaos in de wereld. De afval van gelovigen om ons heen. Mensen, en helaas ook leiding van gemeenten, waar je het niet van verwacht die een ander spoor gaan volgen. Gemeenten die in onmin met elkaar leven of opsplitsen. Broeders en zusters die elkaar niet meer kunnen velen... Ga zo

maar door. Daarom een indringende vraag aan mijzelf en iedereen: *zijn we bereid om toegerust te worden en heel consequent te kiezen voor God en Jezus?* Dan zullen we heel veel zaken zoals kritiek, geringschattend denken, eigen trots en alle zaken die we niet direct kunnen oplossen en... waar we ons nu soms zo druk over maken, moeten leren loslaten. Dat kan door ons onvoorwaardelijk over te geven aan de leiding van Christus, het Hoofd van de Gemeente.

Het gaat goed, ook al gaat het verkeerd...

Er is nood onder de mensen die de Heer niet kennen. Maar ook bij gemeenteleden die het niet (meer) zien zitten door de onderlinge onenigheid die er soms is of... door allerlei persoonlijke beproevingen en verleidingen, waar ze niet tegen opgewassen zijn.

Het is niet allemaal 'hiep hiep hoera' en dat moeten we niet negeren of er geringschattend over doen. Onze opdracht is, Gods werkelijkheid tegenover al die nood stellen. *Dát begint in ons persoonlijk denken*. Niet alleen bij voorgangers en oudsten, maar bij ieder die zich voegt als levende steen in de gemeente van Jezus.

We mogen toch allemaal priesterschap leren beoefenen? *Maar dat moet je wel willen*.

Vroeger zei iemand tegen mij: "het gaat goed ook al gaat het verkeerd", dat wil zeggen: in de wereld loopt alles uit de hand, maar bij God gaat het juist goed. Hij voert Zijn plan uit dwars door alles heen en daar wil ik mij op richten. Jullie ook? Daarom steeds weer die oproep om elkaar *niet* uit het oog te verliezen, maar te steunen en te dragen met deze woorden: *Focus niet op het zichtbare maar op de werkelijkheid van God in het onzichtbare*. Dát is onze werkelijkheid.

Oproep tot eensgezindheid

Filippenzen 2:1-4, HSV: Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

Laat een ieder niet *alleen* oog hebben voor wat van hemzelf is, maar *laat* een ieder ook *oog hebben* voor ieders geestelijke groei. Dit is een regelrechte oproep aan ieder die Jezus volgt. Ik kan mijn kennis en inzichten vermeerderen, maar als ik deze opdracht niet praktiseer, dan loop ik geestelijk mank. Laten we dit altijd blijven toetsen in ons leven en in de gemeente waar we samenkomen.

Zo vervuld worden tot de volle raad van God

We geloven in God en Jezus. Dat is makkelijk gezegd. En als we bidden voor bevrijding, dan geloven we in die bevrijding. Uiterlijk zie je vaak niets, maar we geloven wel dat er in de geestelijke wereld iets gebeurt. We bidden voor genezing naar het lichaam en we bidden en bidden, maar er gebeurt niet altijd iets. Althans zo lijkt het. Hoe vaak bidden we en binden we de ziektewacht bij iemand of misschien wel voor jezelf, terwijl er op dat moment ogenschijnlijk niets gebeurt. Ik geloof, dat er in de geestelijke wereld *wel degelijk* iets gebeurt. Je wordt namelijk wel zichtbaar en herkenbaar bij je vijanden door je bidden en strijden! Hierdoor neem jij je plaats in en word je een persoon waar je vijand niet omheen kan. Dát is precies de bedoeling van God. Toch sterven er mensen, ook al bidden we voor herstel. Dit is *niet* tegenstrijdig - zoals we in het vervolg zullen zien - aan bijvoorbeeld *Jakobus 5:15, NBG 51 ...En het gelovig gebed zal de lijder gezondmaken en de Here zal hem oprichten en zegt hij verder als hij zonden heeft gedaan zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden en bid voor elkaar.* Dit laatste is een regelrechte aansporing die we niet mogen veronachtzamen, maar daadwerkelijk zouden moeten praktiseren. *Gelovig bidden stijgt veruit boven ons verstandelijk bidden.* Maar hoe kan ik dan leren om *gelovig* te bidden? Dat kan alleen door jouw persoonlijke relatie met de Heer verder te verdiepen.

Dit is de wil van God voor ons allen

En dit is nu precies wat God **nú** verlangt. Dat wij Hem leren kennen en daardoor het beeld van de Zoon gelijkvormig worden en *niet* te focussen op wonderen en tekenen. Het Nieuwe Testament leert overduidelijk niet, dat wij nu tekenen en wonderen moeten nastreven, maar dat we behoren op te groeien in de kennis van God door de Heer Jezus. Efeziërs 3:17, 1 Korintiërs 2:12-13, Kolossenzen 1:10-11. We kunnen zo vervuld worden tot *de volle raad Gods*, Handelingen 20:27, dat is Zijn Woord, Zijn plan, Zijn Wezen. Efeziërs 3:18-19, HSV: *opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God.*

Dit terwijl wij nu nog in onze lichamen juist zwak en breekbaar zijn... 2 Korintiërs 12:10. En dit is nu precies wat God **nú** verlangt. Als we dit najagen, zullen *als gevolg* hiervan *tekenen en wonderen de gelovigen volgen* Marc. 16:17-20.

God leert ons om in het lijden het geloof te bewaren

Jezus genas mensen tijdens Zijn leven op aarde maar *niet* iedereen. Daarom steeds de vraag van veel gelovigen: 'Waarom hij wel en ik niet?'

Ik geloof dat God ons juist wil leren, om in het lijden het geloof te bewaren en zoals eerder aangegeven niet gefocust te zijn op genezing van het aardse lichaam, maar gefocust te zijn op ons leven na het aardse leven (of wellicht preciezer gezegd: het herstel waar we in het vreedelijk en op de nieuwe aarde door de Heer toe worden ingezet!). Ben ik getrouw ondanks mijn lijden hier op aarde? Is mijn geloof rotsvast, ook al ervaar ik zelf geen herstel van mijn lichamelijke ziekte? Kan ik God van harte verheerlijken met alles wat in mij is ondanks de strijd en moeite waar ik doorheen ga? Is het een nederlaag als ik sterf door een ziekte? Dat is wat de duivel ons wijsmaakt. Het tegenovergestelde is waar en dát is onze geestelijke werkelijkheid.

Dit is wat God *nu* van ons wil. Onvoorwaardelijk geloof en vertrouwen in Hem die ons tot heerlijkheid leidt. Paulus zegt het in *Romeinen 14:8, HSV: Want als wij leven, leven wij voor de Heere en als wij sterven, sterven wij voor de Heere. Of wij dan leven of sterven, wij zijn van de Heere.*

Dat kun je alleen als je een heel vertrouwelijke omgang hebt met God en Jezus

Ben ik in staat dit te belijden ondanks mijn ziekte en pijn? Dat kun je alleen als je een heel vertrouwelijke omgang hebt met God en Jezus en het zicht op Gods werkelijkheid *onze prioriteit* is.

Gefocust zijn op het plan van God met ons leven, is gefocust zijn op hoe ons leven zich ontwikkelt in de hemelse gewesten, dat wil zeggen in Zijn Gemeente, de Tempel Gods, waar allen een plaats hebben die het beeld van onze Here Jezus Christus gelijkvormig willen worden.

Zo mede verder bouwen aan Gods Tempel en voorbereid worden tot het mede vernieuwen van Gods schepping.

Houd vast aan jouw geloof in Mij

Het zo belangrijk elkaar te blijven bemoedigen en aansporen, *opdat* niemand ten val komt Net zoals de Heer dat doet. God zegt: laat de teleurstelling geen wortel schieten in je denken. Ik heb je *tot hier toe* gebracht door de kracht van mijn Geest in jou en Ik zal je nooit verlaten. Al jouw stappen in het geloof zijn belangrijk voor mij, ook de kleine stapjes. Ik vorm je en geef je zicht op jouw toekomst. Ook al ervaar je Mijn aanwezigheid niet altijd, toch ben ik er. Laat dat je onwankelbaar geloof zijn. Ook al worden al je vragen

niet direct beantwoord, houd vast aan jouw geloof in Mij. Ook al ervaar je geen genezing naar het lichaam, laat het je niet ontmoedigen. Je tegenstander zal komen en roepen: 'waar is jouw beloofde genezing nu?'

Jezus zegt: *'Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij Mij. Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: Ik heb de wereld overwonnen'* Johannes 16:33, NBV21 en ik vul dat zelf maar aan met: en jij zult ook diezelfde wereld overwinnen in jouw leven als je maar in Mij blijft wat er ook gebeurt.

Ik vermag alle dingen?

Dit vers wordt nogal eens verkeerd geciteerd en dat zal misschien ook te maken hebben met het lied dat er van gemaakt is, dat rechtstreeks is overgenomen uit de NBG-vertaling: *"ik vermag alle dingen, in Hem, die mij kracht geeft"* Filippenzen 4:13. Dit zou betekenen dat wij ALLES zouden kunnen of tot alles in staat zouden zijn. Maar dat is niet waar Paulus het hier over heeft. Hij zegt in dit gedeelte: *"want ik leerde tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik ben"* (4:11). Hij kende vernedering en overvloed, verzadigd zijn en honger hebben, overvloed en tekort en ziekten. In al deze omstandigheden, zegt Paulus, ben ik sterk in Hem, die mij kracht geeft. De kracht die wij ontvangen is uit God en daarin kunnen we ons verheugen, in alles en altijd. Dat wil niet zeggen dat al je problemen 'zomaar even' opgelost worden. Maar je leert ondanks je strijd en problemen staande te blijven en... méér dan dat, je leert - ondanks je persoonlijke omstandigheden - door je geloof juist een krachtig instrument te zijn, ook in je (lokale) gemeente van de Heer. Het hangt er echt van af waar we ons op focussen. Op onze natuurlijke beperkingen of... op de geestelijke kracht die in ons is doordat de Geest van God in ons woont!

In dát spoor dan ook verder!

Laten we dan in dát spoor verder gaan en onze focus nog meer richten op God en Jezus. We zijn tijdelijke bewoners hier en God geeft ons allemaal gelegenheid ons voor te bereiden op de eeuwigheid met Hem. Dat is groei naar geestelijk volwassen worden en gaan functioneren, zoals Jezus Zelf. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Dat gaat gepaard met strijd en alles wat daarbij komt. Zelfs ziekten. Zijn we bereid die weg te gaan? Zijn we bereid lijden te aanvaarden als het op je afkomt? Zijn we bereid die onderste weg te gaan en Jezus hierin te volgen. Hij is immers ons grote voorbeeld! Laten we daarom iedere verdeeldheid uit de weg ruimen en elkaar accepteren en vergeven waar dat nodig is, ook al zijn er verschillen. Laten we elkaar aansporen in liefde,

om de strijd niet op te geven. Weet dat in moeilijke tijden God er is voor je, ook al merk je het soms niet.

Romeinen 8:28, HSV: En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig zijn voornemen geroepen zijn.

Ook al lijken de dingen, waar we mee geconfronteerd worden soms niet logisch. *Vertrouw dat Hij alles onder controle heeft*, ook al lijkt dat in onze ogen niet zo te zijn. Dát is geloof praktiseren en dát kunnen we, als we daadwerkelijk en consequent onze persoonlijke relatie met God en Jezus verdiepen. Dát is wandelen met God. *De Heer zegene ieder die dit leest.*

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (35)

Naar de MP3 van de bijbelstudie gehouden door Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda op 2005-02-23

Genesis 39:1 - 40:23

Van Juda naar Jozef

In de vorige bijbelstudie hebben we het leven van Juda gevolgd in de twintig jaar nadat hij, samen met zijn broers, Jozef als slaaf naar Egypte heeft verkocht.

De tijd die Genesis 38 beschrijft, loopt parallel met het leven van Jozef in Egypte. Dat verhaal wordt opgepakt in Genesis 39.

Genesis 39:1 – Jozef nu werd naar Egypte gebracht; en Potifar, een hoveling van Farao, de overste der lijfwacht, een Egyptenaar, kocht hem van de Ismaëlieten die hem daarheen gebracht hadden.

Van je familie moet je het hebben...

Nadat Jozef uit de put is opgehaald en is overgedragen aan de Ismaëlieten, wordt hij gedwongen af te dalen naar Egypte (vertaling Reisel). Juda daalt *vrijwillig* af naar Adullam, maar Jozef wordt *gedwongen* om af te dalen. Zijn broers zijn daar moreel verantwoordelijk voor. Jozef wordt gestolen door Midjanieten en verkocht aan Ismaëlieten. Beide volken zijn verwant aan Jozef en zijn broers. Beide volken stammen af van Abraham. Ismaël was een zoon van Abraham en Hagar, en Midjan een zoon van Abraham en Ketura, de vrouw waarmee Abraham trouwt nadat Sara is overleden. Zowel Ismaël als de zes zonen van Ketura zijn op een bepaald moment 'weggezonden' door Abraham. De Ismaëlieten en Midjanieten zijn dus *onterfde* nazaten.

Hier ontmoeten zij een gezegende achterkleinzoon van hun rijke voorvader: Jozef. Denk je dat ze hem als familielid met 'egards' behandelen? Geloof het maar niet. Het zal voor Jozef geen pleziertochtje zijn geweest in die karavaan van de Ismaëlieten. Hij wordt als een slaaf behandeld en dan heb je geen rechten. Dan heb je maar af te wachten wat men met je doet. Je bent dan niet meer van jezelf, om het zo maar te zeggen.

Naar Egypte

Jozef moet met de Ismaëlieten mee naar Egypte - letterlijk *Misraïm* zoals dat land in die tijd heette. Een naam die afgeleid is van een zoon van Cham (Gen.10:6). De Hebreeuwse betekenis van Misraïm is: *het land van de afsluiting, het land der gevangenis*. Daarin moet Jozef afdalen. Gedwongen. Wat zal er in hem zijn omgegaan? Hij weet dat zijn overgrootvader Abraham daar ook is geweest. En hoe dat destijds is gegaan met die farao van Egypte, hoe God zijn hand hield over Abraham en Sara. Hij kent dat verhaal. Zou hij eraan gedacht hebben? Zou hij ook gedacht hebben aan het verhaal van zijn grootvader Isaak die een soortgelijke situatie meemaakte? Zou het in hem zijn opgekomen hoe God ook zijn hand over Isaak en Rebekka heeft gehouden? Hoewel zowel Abraham als Isaak op dat moment niet naar Gods wil handelden?

Een ware zoon van Abraham

Zou hij zich onderweg naar Egypte voorgenomen hebben om in dat 'land van gevangenschap' nu wél naar Gods wil te handelen? Hij stelt zich in ieder geval op als een ware zoon van Abraham, Isaak en Jakob. Dat *blijkt* als hij in Egypte is. En dat moet dus al eerder in zijn hart begonnen zijn. De houding die Jozef in Egypte aanneemt, is niet een houding die je zomaar even van het een op het andere moment als een 'jasje' aantrekt. Nee, die houding, opstelling en hartsgesteldheid is al in hem aanwezig *voordat* hij naar Egypte wordt verkocht. En daarin volhardt hij als hij afdaalt naar Egypte.

Jozef houdt vast aan God

Jozef weet zich een gezegende des Heren, een man van het verbond. Hij houdt vast aan zijn droom, aan Hem die hem die droom heeft gegeven: aan zijn God. Wat mooi! Hoe zou jij je in zo'n situatie gedragen hebben? Kun je het een klein beetje voorstellen? Zó in de steek gelaten worden door je broers? Zó behandeld worden door mensen met wie jij een verwantschap hebt? Hoe zou jij je gedragen na zo'n behandeling, op weg naar zo'n vernederende situatie? Weet jij je dan ook nog steeds een gezegende des Heren? Houd jij je dan ook vast aan wat de Heer je heeft laten zien? Jozef wél.

Potifar koopt Jozef

In Egypte aangekomen wordt Jozef als slaaf te koop aangeboden. Als koopwaar op een markt neergezet. Er wordt over hem onderhandeld. En dan is daar een zekere Potifar, een vooraanstaand man, een hoveling van farao. De Statenvertaling noemt hem *de overste der trawanten*. Letterlijk: *de overste van de beulen*. Potifar had het bevel over de lijfwacht van de farao. En als de farao iets overkwam, dan viel degene die dat had gedaan of veroorzaakt in handen van de beulen, van Potifar en zijn trawanten. En dat ging er in die dagen niet zachtzinnig aan toe. Potifar is dus niet de eerste de beste...

Jozef komt tevoorschijn

Potifar ziet Jozef en koopt hem. En zo komt Jozef in dat grote huis van Potifar, in die uitgebreide huishouding van deze hoveling van de farao. En dan blijkt dat hij eveneens niet de eerste de beste is. Al is dat op een heel ander terrein. Met het verstrijken van tijd komt er in Jozef steeds meer tevoorschijn. Hij zit - ook als slaaf - niet bij de pakken neer. Hij staat op, klimt op; hij handelt als een gezegende van God. En de Heer staat hem terzijde (Gen.39:2)!

Een gezegend man

Jozef blijft geestelijk 'staan' in Egypte, in dat land van gevangenschap, in zijn hart door God gesteund en bekrachtigd. Het blijft niet bij innerlijke kracht alleen, de Heer zegenet Jozef in alles. En dat werkt van binnenuit naar buiten. Jozef blijkt 'gouden handjes' te hebben. Het leven en functioneren als slaaf gaat hem wonderwel goed af. Potifar wordt gezegend door de dienstbare aanwezigheid van Jozef. En dat valt op, zelfs bij zo'n man als Potifar. Hij haalt Jozef *in* zijn huis: hij mag voortaan in zijn huis werken. Een tijdje later wordt hij Potifars persoonlijke bediende. Potifar stelt Jozef over steeds meer. En de zegen wordt alleen maar groter. Alles komt in Jozefs hand, het beheer van het hele huis. Hij krijgt het volle vertrouwen van Potifar.

Genesis 39:2-6 – En de Here was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man werd, en hij woonde in het huis van zijn heer, de Egyptenaar. Toen zijn heer zag, dat de Here met hem was, en dat de Here alles wat hij ondernam onder zijn hand deed gelukken, won Jozef zijn genegenheid en hij mocht hem bedienen; hij stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand. Van het ogenblik af, dat hij hem over zijn huis en over al wat hij bezat had aangesteld, zegende de Here het huis van de Egyptenaar om Jozefs wil: de zegen des Heren rustte op alles wat hij had, zowel in huis als op het veld. En hij liet al het zijne aan Jozef

over, en met hem naast zich, bemoeide hij zich enkel met het brood dat hij at.

Leven vanuit Gods Koninkrijk

Wat een prachtige ontwikkeling! Onthoud dit voor jezelf, voor jouw omstandigheden. Hoe stel jij je op in een situatie? In je huidige situatie misschien? Besef dat jouw omgeving gezegend wordt in jou. Als jij je opstelt als een gezegende des Heren, wordt jouw omgeving gezegend in jou, met jou en misschien ook wel heel actief en bewust, door jou. Dat geldt voor je gezin, voor je werk, voor je contacten, voor heel je leven in de maatschappij. Waar jij bent, is een stukje van Gods Koninkrijk aanwezig. Waar jij komt, mag dat stukje Koninkrijk *werkzaam* aanwezig zijn, besef je dat?

Satan wil Jozef in de val lokken

De duivel kan zoiets niet uitstaan. Als hij Jozef niet kan pakken, niet in Jozef zélf iets kan bewerken, zoekt hij iets in Jozefs omgeving waarmee hij hem alsnóg kan laten struikelen.

Genesis 39:6 - *Jozef nu was schoon van gestalte en schoon van uiterlijk.* En ook dát valt op, in het bijzonder bij Potifars vrouw. Zij wordt het middel waarmee Satan Jozef wil pakken. Na verloop van tijd laat deze vrouw haar oog op Jozef vallen. Daar zal geruime tijd overheen zijn gegaan. Eerst heeft Jozef buitenshuis gewerkt, daarna binnenshuis. Dan stelt Potifar hem aan als zijn persoonlijke bediende... Jozef is al vele jaren bij Potifar in dienst als er Genesis 39:7 staat: *na verloop van tijd liet de vrouw van zijn meester haar oog op hem vallen.* Een aantal commentatoren schat het in op een jaar of negen.

In verzoeking

Potifars vrouw laat op een gegeven moment haar oog op deze schone jongeling vallen. En daarmee begint de duivel met zijn 'spel' en begint voor Jozef de verleiding tot zonde. Genesis 39:7-9 – *Hierna sloeg de vrouw van zijn heer haar ogen op Jozef, en zij zei: Kom bij mij liggen. Maar hij weigerde en zei tot de vrouw van zijn heer: Zie, mijn heer bemoeit zich, met mij naast zich, met niets van wat er in huis is, en alles wat hij heeft, heeft hij in mijn hand gegeven; niemand is in dit huis machtiger dan ik, en hij heeft mij niets onthouden dan alleen u, omdat gij zijn vrouw zijt; hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?*

Stopt de verleiding voor Jozef hierdoor? Nee, dag in dag uit probeert deze vrouw Jozef over te halen, maar hij geeft niet toe. Hij wil niet bij haar gaan liggen, niet toegeven aan deze verleiding en verzoeking.

Jozef ervaart de zuiging, de verlokking en betovering die van dit duivelse spel uitgaat. Daar kun je zeker van zijn. Dit is bekend terrein voor de occult, onreine machten uit het rijk van Satan. Zij willen jonge mensen (*en oudere mensen*) tot zonde brengen, hen verleiden, hen betoveren, en hen tot wetteloze, buitenechtelijke dingen aanzetten. Jozef is een jonge knul van middenin de twintig, een mooie, knappe kerel. En die vrouw van Potifar zal er ook best aantrekkelijk hebben uitgezien. En als zo'n vrouw onder invloed van onreine geesten dit soort 'kunsten' gaat vertonen, wordt er in de geestelijke wereld heel wat 'in stelling' gebracht. Jozef ervaart het.

Jozef weerstaat de verleiding

Misschien zal Jozef nog niet het zicht op de geestelijke wereld hebben gehad zoals wij dat nu hebben, en het niet als een werking van een occult, onreine geest hebben gezien en bestreden, maar hij *verzet* zich wel tegen deze verleiding en hij houdt het *buiten* zich. En daar gaat het natuurlijk om. Hij *wil* dit niet, hij wil niet in deze 'valstrik' terecht komen. Hij blijft zich opstellen, zich gedragen als een gezegende des Heren. Hij kent zijn grenzen, hij weet waarover zijn meester hem heeft gesteld, en waar dat ophoudt. Hij gedraagt zich in den vreemde, in dit Egyptische huis, als een *man* naar Gods hart. Ook al is hij nog 'jong'...

Wat een *keuze* van deze Jozef. Wat een trouw aan God. Jozef toont karakter. Wat mooi. Zelfs zonder doop in de heilige Geest weerstaat hij deze onreine geest. Zonder het nieuwtestamentische zicht op wat zich in de hemelsferen aan hem opdringt, weerstaat hij deze aanval uit dat rijk. Hij weet, voelt en ervaart: dit hoort niet bij God. Wat een verschil met zijn broer Juda die in diezelfde tijd geestelijk steeds verder afzakt en zich het ene na het andere permitteert.

Het geheim van overwinning

Hoe doet Jozef dat? Denk daar voor jezelf eens verder over na. Probeer het geheim ervan te ontdekken. Open je in die zoektocht voor wat de Heer je wil tonen. Hij wil tot je hart spreken, Zichzelf aan je openbaren. Tot opbouw van jezelf en tot verdere openbaring van zijn leven in jou. Ga voor jezelf op zoek, doe het samen met Hem. Het is geen formule, geen methode die je in de bijbel kunt opzoeken. Dit is het ware, waarachtige leven, zoals God het bedoelt. Dit is leven Gods! Dit kun je niet uitleggen, dit kan je niet aan elkaar overdragen. Je moet het zelf ontdekken, je mag het zelf leren uitleven. Hoe mooi is dat!

Elke dag blijven staan

Jozef doet het en ontdekt het. Hij blijft geestelijk staan en leeft dat uit. Wij mogen het ook ontdekken en uitleven, met zicht op de werkingen in de hemelsferen, met bekrachtiging van de heilige Geest. Dan *kun* je blijven staan, zelfs in situaties die blijven doorgaan. De vrouw van Potifar probeert Jozef niet één keer te verleiden, ze doet dat voortdurend. Elke dag moet Jozef dienstdoen in het huis, elke dag doet die vrouw een nieuwe poging en gaat daarin ook steeds verder: ze moet en ze zál Jozef hebben. Vrouwen kunnen daarin ver gaan. En je moet 'van goeden huize' komen om dat te weerstaan. Jozef doet het.

Maar Potifars vrouw laat dat niet over haar kant gaan. We kennen het verhaal... *Genesis 39:11-12 – Op zekere dag kwam hij het huis binnen om zijn werk te verrichten, terwijl niemand van de huisgenoten daar in huis was. Toen greep zij hem bij zijn kleed en zei: Kom bij mij liggen. Maar hij liet zijn kleed in haar hand achter, vluchtte en liep naar buiten.*

Weer wordt zijn kleed afgerukt

Jozef houdt stand, zelfs als Potifars vrouw zijn kleed van hem afrukt. Dat is al eens eerder gebeurd: (ruim) negen jaar geleden bij Dotan, toen hij zijn broers kwam opzoeken. Hier wordt opnieuw geweld gebruikt tegen hem. De vrouw kan het niet uitstaan dat ze Jozef niet kan krijgen. Ze grijpt hem bij zijn kleed. Evenals destijds in Dotan wordt ook deze daad van geweld ingegeven door jaloezie. En ook nu volgt daarop een 'verhaal' vol van leugen en bedrog.

De vrouw van Potifar speelt de vermoorde onschuld, ze draait de hele zaak om. Ze haalt het hele huis erbij om een plausibel verhaal op te hangen en geloofwaardig over te komen bij haar man Potifar.

Genesis 39:13-18 – Toen zij nu zag, dat hij zijn kleed in haar hand achtergelaten had en naar buiten gevlucht was, riep zij haar huisgenoten en zei tot hen: Zie toch, hij heeft ons een Hebreeuwse man gebracht opdat deze zijn spel met ons drijve; hij is bij mij gekomen om bij mij te liggen, maar ik heb met luider stem geroepen; en toen hij hoorde, dat ik mijn stem verhief en riep, liet hij zijn kleed bij mij achter, vluchtte en liep naar buiten. Daarop legde zij zijn kleed bij zich neer, totdat zijn heer thuiskwam. En zij sprak tot hem in dezer voege: Die Hebreeuwse slaaf, die gij ons gebracht hebt, is bij mij gekomen om zijn spel met mij te drijven. Maar toen ik mijn stem verhief en riep, heeft hij zijn kleed bij mij achtergelaten en is naar buiten gevlucht.

Geen wederhoor

Hoe kun je het verzinnen? Ja, de duivel weet wel raad met zulke situaties. Wat een totaal andere vrouw is deze vrouw van Potifar dan de vrouw in het vorige hoofdstuk: *Tamar* (Gen.38). Tamar stond in haar recht, deze vrouw niet. Potifars vrouw heeft geen naam, ze mag ook geen naam hebben. Ze handelt uit wellust, onrechtvaardig en gemeen.

Als Potifar thuiskomt, hoort hij het verhaal van zijn vrouw aan. Wordt Jozef daarna door Potifar 'gehoord'? Mag hij zijn versie van het gebeuren weergeven en de ware toedracht aangeven? Nee, hij wordt niet gehoord. Althans niet in de zichtbare wereld.

Weer onrechtvaardig behandeld

Jozef is opnieuw rechteloos, een slaaf over wie men gewoon beslissen kan. Het gaat helemaal buiten hem om. Daar zou je woest van kunnen worden. Zoveel onrechtvaardigheid na negen jaar trouwe dienst.

Maar als je op zo'n moment 'woest' wordt, ga je alsnóg onderuit. Je hebt dan die eerste verleiding weerstaan, maar je gaat in de tweede onderuit. Dan krijgt de duivel alsnóg (gedeeltelijk) zijn zin. Die boosheid is natuurlijk goed te begrijpen, maar toch...

Eigenbelang

Zou Potifar het 'spel' van zijn vrouw hebben voorzien? Zou niemand hem in huis hebben kunnen vertellen wat er *werkelijk* gebeurd is? En hoelang dat al een 'aanloop' heeft gehad? Ze hebben hun ogen toch niet in hun zak? Maar ja, wat zetten ze daarmee zélf op het spel? Daarmee zouden zij het misnoegen van hun meester kunnen opwekken. En wat hangt je dan boven je hoofd... Iedereen zwijgt. Zodra er eigen belangen mee gaan spelen, komen niet veel mensen meer voor je op.

Potifar spaart de kool en de geit

Zou Potifar het verhaal van zijn vrouw hebben geloofd? Ik vermoed dat hij Jozef dan onmiddellijk ter dood zou hebben gebracht. Maar Potifar doodt Jozef niet. Hij spaart de kool en de geit, gepokt en gemazeld als hij is aan het hof van farao. Hij werpt Jozef in de gevangenis. Hij is woedend, staat er, maar misschien is dat alleen maar 'decor'. Op wie is hij woedend? Ik denk dat hij ervan baalt dat hij zijn voortreffelijke slaaf kwijtraakt aan de vrouw die hij niet in de steek kan laten...

Genesis 39:19-20 – Zodra zijn heer de woorden hoorde, die zijn vrouw tot hem sprak: zo en zo heeft uw slaaf mij gedaan, ontbrandde zijn toorn. En Jozefs heer greep hem en wierp hem in de gevangenis, de plaats waar de gevangenen van de koning gevangen zaten. Zo kwam hij daar in de gevangenis.

Jozef in de gevangenis

Die gevangenis wordt door Potifar beheerd. Hij is niet de cipier, de gevangenenbewaarder, maar hij heeft er wel zeggenschap over.

Het loopt dus weer niet goed af voor Jozef. Dan *stel* je je zuiver op, dan *dien* je met heel je hart, dan *gedraag* je je als een gezegende van de Heer, dan ben je *trouw* en *volhard* je daarin, en dan gebeurt dit... Ondanks alles wat Jozef heeft ingezet en getoond, komt hij opnieuw in een put terecht, wordt hij gevangengezet in een ondergronds verblijf, muf, donker en nat.

In het zichtbare wordt hij nog verder vernederd: de duivel trapt hem als het ware de grond in. Hij wordt nu zelfs van daglicht beroofd en moet onderaards verder... Om moedeloos van te worden. Wat heeft het voor zin om je te gedragen als een gezegende des Heren? Wat levert dat nou op? Ik vermoed dat zulke gedachten op Jozef zijn afgekomen, dat de duivel hem daarmee heeft belaagd.

God werkt door in Jozef

Daar zit hij dan, onder de grond. Zwaar vernederd. Onrechtvaardig behandeld. En wat doet Jozef? Gooit hij het bijltje erbij neer? O, nee...

Genesis 39:21-23 – En de Here was met Jozef; Hij bewees hem genade en deed hem de genegenheid van de overste der gevangenis winnen. Daarom vertrouwde de overste der gevangenis al de gevangenen die in de gevangenis waren, aan Jozef toe, en al wat daar te doen was, deed hij. De overste der gevangenis keek niet om naar iets dat hem was toevertrouwd, omdat de Here met hem was; en wat hij verrichtte, deed de Here gelukken.

In de gevangenis gebeurt hetzelfde als in het huis van Potifar. Ook nu wordt Jozef door de Heer bijgestaan en gezegend. Situaties en omstandigheden doen er dus niet toe. Zo'n mooie ontwikkeling kan *altijd* verlopen, in welke situaties en omstandigheden je ook verkeert. Als de Heer je maar bijstaat. En als jij je maar als een gezegende des Heren opstelt en gedraagt. Dan ben jij de zegenbrenger, dan ben jij vrede stichter, dan word jij *een oorzaak van heil*, niet alleen op de aarde, zelfs onder de aarde. Ja, zo is het gewoon...

Zichtbare tegenover onzichtbare

Vaak is de zichtbare werkelijkheid daarbij volkomen in tegenspraak met de onzichtbare werkelijkheid. Je kunt geestelijk opgaan, terwijl je in het natuurlijke neergaat en daar steeds weer een 'afgang' beleeft. Je kunt zegen verspreiden terwijl anderen je verachten, je vervloeken en je de grond in trappen. Ook dan kun jij zegen blijven

verspreiden. Wat een prachtige mogelijkheid om voor te kiezen! Ja, die keuze is er *altijd*!

Leef als een zoon van God, als een zoon van het verbond, net zoals Jozef. Houd vast aan wat de Heer je heeft getoond en leef bij de komende werkelijkheid van dat goddelijke visioen. Dan leiden moeilijkheden altijd weer tot nieuwe mogelijkheden.

De Heer wil je voortdurend leiden

Dit verhaal is een prachtige illustratie van dit goddelijke 'fenomeen'. Het gaat te allen tijde om de werkelijkheid in de onzichtbare wereld, in Gods hemelse koninkrijk, of die nu wél of níét overeenkomt met en ondersteund wordt door de zichtbare werkelijkheid. Ervoor kiezen dus om *daarvan* uit te leven, *daar* zicht op te houden, je *daarin* op te stellen, *daarin* de rechtvaardige te blijven, hoewel je in het zichtbare en natuurlijke door velen als een onrechtvaardige kan worden uitgemaakt.

Het voorbeeld van Jozef laat zien dat de Heer je nooit verlaat, je nooit begeeft. Hij zal je voortdurend leiden, je in dorre streken verzadigen en je gebeente krachtig maken; dan zul je zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleurstelt (Jes.58:11).

Ja, Heer, zo willen wij door U geleid worden in onze omstandigheden en situaties. Niet afhankelijk zijn van mensen, van sympathie, antipathie of wat dan ook. U staat ons terzijde, wij willen ons op U blijven richten.

De schenker en de bakker

Jozef gaat door, ook al moet hij leven in een mufte, donkere gevangenis, in een ondergronds hol. Hij wint het vertrouwen van zowel de bewaarder als van de gevangenen. Hij mag zijn medegevangenen gaan bedienen. Hij mag toezien op het werk wat er gedaan wordt.

Op een gegeven moment worden er twee nieuwe gevangenen binnengebracht: twee hovelingen van farao, de opperschenker en de opperbakker. Ze worden binnengebracht na een al dan niet vermeend vergrijp tegen farao. Misschien heeft er een vuiltje in de wijn gezeten en wordt dat aangezien als vergif. Misschien een steentje in het brood? De rabbijnen kunnen daar prachtige verhalen bij vertellen en toelichtingen op geven wat hieraan ten grondslag ligt.

Genesis 40:1-4 – Hierna gebeurde het, dat de schenker en de bakker van de koning van Egypte zondigden tegen hun heer, de koning van Egypte. En Farao werd toornig op zijn beide hovelingen, de overste der schenkers en de overste der bakkers. Hij zette hen in hechtenis in het huis van de overste der lijfwacht, in de gevangenis, de plaats waar Jozef gevangen zat. En de

overste der lijfwacht stelde Jozef bij hen aan, om hen te bedienen. En zij waren geruime tijd in hechtenis.

Jozef mag deze hovelingen van farao eten en drinken gaan brengen. Water en brood, of wat daarvoor doorgaat. Dat zal niet veel 'fraais' geweest zijn. Jozef bedient ze, hij komt ze elke morgen weer tegen. En mede daardoor groeit er bij deze gevangenen vertrouwen in Jozef.

Twee dromen

Op een ochtend treft hij ze in 'verwarring' aan. Ze hebben allebei gedroomd en ze weten allebei: dit is geen gewone droom, dit heeft wat te betekenen. Maar het 'voelt' niet goed. Wat zouden ze graag iemand raadplegen die hen deze droom zou kunnen uitleggen. Jozef spreekt ze aan en dan vertellen ze hem dat ze gedroomd hebben, maar dat er hier niemand is die hun droom kan uitleggen...

Jozef wordt op dat moment aan zijn eigen dromen herinnerd, en weet dat dromen een zaak zijn van God. Vrijmoedig vraagt hij aan de bakker en de schenker om hem de inhoud van hun droom te vertellen.

Waarom vraagt hij dat? Ik denk dat Jozef in zijn hart tot God heeft gebeden en zijn vertrouwen in Hem heeft uitgesproken. Hij ervaart in zijn binnenste dat hij deze twee mannen niet alleen van water en brood mag voorzien, maar ook van het meerdere: van wat boven dat zichtbare uitstijgt. Hij gehoorzaamt niet alleen zijn aardse heer, de commandant van de gevangenis, maar gaat ook mee in wat zijn hemelse Heer hem wil tonen.

Door openbaring

Beide mannen vertellen Jozef hun droom. Beide dromen worden beschreven in Genesis 40.

Het wordt Jozef duidelijk wat die dromen betekenen: Aan jullie beider gevangenschap komt een einde. Over drie dagen zullen jullie uit de gevangenis worden gehaald en zullen jullie allebei worden verhoogd. De een, de schenker, ten leven: hij zal in eer worden hersteld. De ander, de bakker, ten dode: hij zal worden opgehangen.

Jozef brengt de betekenis over aan de mannen en het gebeurt precies zoals Jozef heeft gezegd.

Ten onrechte vastgezet

Vlak voor zijn vertrek dringt Jozef er bij de schenker op aan om bij de farao aan te geven dat hijzelf ook ten onrechte vast zit, net zoals de schenker. Blijkbaar is er inmiddels onderzoek gedaan naar wat er precies in het paleis van farao heeft plaatsgevonden met als uitkomst

dat de schenker onschuldig is en de bakker schuldig. Jozef zegt tegen de schenker: jij bent onschuldig, maar ik ben ook onschuldig. Ik ben gestolen uit mijn eigen land en weggevoerd naar Egypte. Ik heb bij Potifar gediend en daar niets misdaan. Inmiddels zit Jozef ook alweer een jaar in de gevangenis.

De schenker vergeet Jozef

Ik denk dat er mét het overbrengen van die boodschap aan de schenker bij Jozef hoop is gaan gloren. Zou deze man iets voor hem kunnen betekenen bij farao?

Op de dag van de vrijlating gebeurt precies wat Jozef heeft gezegd. Daarna wacht hij totdat er een berichtje van het hof komt. Maar er komt geen bericht. **De schenker vergeet Jozef**, staat er dan gewoon. Bewust? Onbewust? We weten het niet. Maar wat een teleurstelling voor Jozef. Dat krijgt hij er ook nog eens bij. Dat komt er gewoon 'overheen'. Is er dan niemand die het voor hem opneemt?

Nog twee jaar wachten

Ja, zo kan het dus gaan. Jozef moet nog twee jaar wachten voordat de schenker zich hem herinnert. Pas als farao dromen krijgt die om uitleg vragen, herinnert de schenker zich de man in de gevangenis die zijn droom begreep en de betekenis ervan doorgaf.

Nog twee jaar in die gevangenis blijven en daar 'gewoon' je werk blijven doen. Wat een volharding en trouw brengt Jozef op in deze 'uitzichtloze' situatie. Waar haalt hij het vandaan? Rechtstreeks bij zijn *God!*

Wil jij jezelf aan God toevertrouwen?

Wat een voorbeeld is Jozef voor ieder van ons. Wij, die zoveel méér zicht op de geestelijke werkelijkheid hebben ontvangen en met zoveel méér van Gods Geest in ons leven mogen werken.

Het gaat blijkbaar om nog iets 'anders' dan zicht op de werkelijkheid, om nog 'meer' dan de doop in heilige Geest. Het gaat ook om iets vanbinnen, om iets dat diep in je hart aanwezig is en leeft. Om *de kern van je leven*. Om een intense band en diep verborgen omgang met Hem, om een volledig toevertrouwen aan Hem, de God van je bestaan. Van dááruit geeft God alles wat je nodig hebt aan zicht, aan werkingen en aan kracht. Dat doet Hij in het Nieuwe Verbond door Jezus Christus, door het woord en werk van zijn Zoon in diens gemeente.

Jozef ontdekt dat geheim al in de tijd van het Oude Verbond. Hij leeft in verbondenheid met God en blijft vertrouwen op zijn God. Hij houdt geestelijk de moed erin en gaat door, wat er ook op aarde gebeurt.

Waarom redt Jozef het vaak beter dan wij?

Ik wil met jullie op zoek naar dit geheim, naar het diepere ervan, naar het volkomene en volwassene erin. Wat zijn we toch blij met alles wat de Heer ons heeft gegeven aan inzicht, wijsheid en kennis. Jozef had in dat opzicht veel minder dan wij en toch doet hij het vaak beter dan wij. Hoe komt dat? Waarom laten we het toch zo vaak afweten? Waarom moeten we zo vaak anderen erbij halen om ons te helpen, terwijl Jozef er hier in zijn eentje voor staat?

Het is maar een vraag... Denk er eens over na, ik heb daar het antwoord ook niet op, maar ik zoek er wel naar. Heer, wat mag ik, wat mogen wij in ons leven met U ontwikkelen wat ons in staat stelt om in weerwil van alles wat er (op aarde) gebeurt, de weg met U te blijven gaan, U te blijven volgen (door alle hemelen heen).

Type van Christus

Jozef is een type van Christus. Hij laat hier iets zien van wat een Messias 'bezielt'. Jozef is verraden, verkocht, gevangengenomen, neergedaald in de gevangenis. Uiteindelijk wordt hij uit dat donkere hol opgewekt om in het paleis van farao plaats te nemen op de troon, aan farao's rechterhand.

Zie je de lijn van Christus, het leven van Jezus Christus tevoorschijn komen in dit 'profetische' leven van Jozef? En besef je dat dit Christus' leven, dit door God gezalfde leven, ook in jou en mij tevoorschijn mag komen? Weet je dat God ons tot zo'n leven roept en in staat stelt?

Wij mogen ons gedragen als gezegenden en gezalfden van de Heer, ons vasthouden aan goddelijke beloften, ons richten op goddelijke openbaring en zo de weg gaan, achter Jezus aan. Met Hem mee de berg Sion op (Op.14:1). Wat er ook gebeurt. Verder omhoog, dwars door alles heen.

Als wij zó de weg gaan, gaat het goed en komt het goed. Gegarandeerd. Dat zie je in Jozef. Dat zie je in zoveel andere typen van Jezus. Dat zie je in Jezus zélf. Waar is *Hij* doorheen gegaan, hoe heeft *Hij* dat vastgehouden. Zo mogen wij dit geheim in ons leven met de Heer gaandeweg ontdekken en daarmee vervuld worden (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een EENMALIGE REGISTRATIE nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

COMPLETE SERIE BOEKEN 'GODS PLAN MET MENSEN' EN DE STUDIE-EDITIE ALS E-BOOK

Door Douwe Doornbos

Aanbieding van alle 5 boeken (volle evangelie studie- en naslagwerken). **NU** bij Uitgeverij Phos voor € 49,50 door Cees Visser, voorganger VEG Immanuël, Breda. Alle boeken uit de serie Gods plan met mensen. Alle vijf delen van de serie 'Gods plan met mensen'

tegen een voordelige serieprijs. Als u alle vijf boeken tegelijk aanschaft, profiteert u van een aantrekkelijke korting ten opzichte van de prijs die u zou betalen als u elk boek afzonderlijk zou kopen. De serie bestaat uit:

- Deel 1 - De schepping van de mens
- Deel 2 - De strijd tussen licht en duisternis
- Deel 3 - De komst van Jezus Christus
- Deel 4 - Het werk van Jezus Christus
- Deel 5 - Openbaring van Jezus Christus

Daarnaast is er de studie-editie als e-boek, de vijf boeken in één digitale uitgave die € 35,- kost.

In twaalf jaar tijd zijn vijf boeken verschenen over Gods plan met mensen. Naar het voorbeeld van de evangelist Lucas heeft Cees Visser getracht om de dingen die de Heer tot nu toe in ons midden heeft geopenbaard in geregelde orde te boek te stellen, opdat velen onderzoek doen en de kennis zal

vermeerderen. Om dit onderzoek te stimuleren heeft de schrijver de inhoud van de vijf boeken nu in één e-boek bijeengebracht: een Studie-editie. Daarmee kun je de hele serie in één document op scherm krijgen en op e-reader, tablet en smartphone makkelijk meenemen en raadplegen. Bovendien kun je met eenvoudige zoekopdrachten in alle delen tegelijk, op ieder item en naar elke bijbeltekst zoeken.

De boeken in drukvorm en/of als digitale uitgave zijn te verkrijgen bij www.phos.nl

***Warm aanbevolen voor alle lezers van Hoger-op! (red.)**

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

Kortgeleden is er een zuster aan onze gemeente toegevoegd nadat zij de Kapelklanken van YouTube had gezien. 'Wat een boodschap"! Ze is naar Den Haag verhuisd en heeft zich bij ons aangesloten. Een andere reactie kreeg ik van Bert en Anna de Ruijter die een evangelisatiebezoek gaan brengen in de rimboe van India (Odisha) en vroegen naar het lied 'Jubb'lend van vreugde' en graag meer van "de prachtige liederen via Google" wilde weten. Een derde reactie kwam van iemand die samen met zijn vrouw de dag begon met een lied uit Kapelklanken maar er soms één niet kende. Door op YouTube te kijken kon het lied dan toch (mee)gezongen worden (als het er bij stond). Er staan er inmiddels 147 op en dus alle reden om er voorlopig mee door te gaan. Oorspronkelijk werden de opgenomen Kapelklanken op een serie van 6 [cassettes](#) uitgegeven. Op cassette 5 staan er een paar die ik nog niet had doorgegeven n.l. deze: [Lied 187](#) - Hij kwam als het levende woord naar ons toe, [Schakels 49](#) - Hoe groot zijt Gij, in werken wonderbaar, [Schakels 58](#) - Wanneer je in je leven zoekt, [Koor 84](#) - Ik wil zingen van mijn Heer zo lang als ik leef, [Koor 87](#) - Zou ik niet zingen en [Koor 89](#) - Ik verheug mij in mijn God.

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Wonderen in de hemel, tekenen op de aarde: bloed, vuur en rookwalm – Hand. 2:19

Beste luisteraar,

Deze keer in "Goud als vanouds en NU" in verband met het naderen van het pinksterfeest een boodschap van broeder Van den Brink die oproept tot bewustwording en die ons op het hart drukt om actie te nemen. Actie om sterk te staan in deze tijd van grote veranderingen.

Het voorrecht dat wij door onze kennis van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen hebben is dat de geestelijke werkelijkheid die achter deze omwentelingen zit ons niet onbekend is. Daar kunnen wij ons voordeel mee doen. Om naar de boodschap te kunnen luisteren of te downloaden is [HIER](#) de link.

Hartelijke groet,

Rita Blijdorp

DE TWEDE BRIEF VAN PAULUS AAN DE TESSALONICENZEN (1)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Klik de foto voor info

2 Tessalonicenzen hoofdstuk 1

1,2 Paulus, Silvanus en Timoteüs aan de gemeente der Thessalonicenzen in God, onze Vader, en de Here Jezus Christus: genade zij u en vrede van God, de Vader, en van de Here Jezus Christus.

De tweede brief aan de Tessalonicenzen is waarschijnlijk slechts enkele maanden na de eerste geschreven (Zie voor de inleiding het commentaar op 1 Tess. 1:1,2). Er spelen nog steeds problemen, vooral rond de verwachting van de komst van Jezus Christus. Dat is onder andere te verklaren doordat er, naast Paulus' eigen brief, ook andere brieven in omloop zijn die men aan hem toeschrijft, maar die niet van hem afkomstig zijn. Sommige leraren doen alsof ze Paulus letterlijk citeren (zie 2:2). De aanhef in vers 1 en 2 komt vrijwel overeen met die van de eerste brief, maar is hier iets uitgebreider.

3,4 Wij behoren God te allen tijde om u te danken, broeders, zoals gepast is, omdat uw geloof zeer toeneemt en uw aller liefde jegens elkander sterker wordt, zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten Gods, vanwege uw volharding en uw geloof onder al uw vervolgingen en de verdrukkingen, die gij doorstaat:

Paulus schrijft in vers 3 tot en met 12 één lange Griekse zin. Die wordt beter leesbaar wanneer je hem in stukjes opdeelt.

Ondanks de problemen die Paulus over de gemeente hoort, beseft hij dat hij God voor zo'n gemeente moet danken. Ook al zijn ze op één punt wat in de war, toch blijkt uit alles dat hun geloof sterk groeit en hun onderlinge liefde toeneemt. Dat roept twee vragen op. Ten eerste: *hoe groeit iemands geloof?* De leerlingen vroegen aan Jezus: 'Heer, vermeerder ons geloof!' (Luc. 17:5) Ten tweede: *waaraan zie je dat, want geloof is toch onzichtbaar?* Het antwoord is: geloof groeit wanneer iemand God beter leert kennen door zijn Woord en door zijn Geest, en wanneer iemand

ervaringen opdoet van Gods ingrijpen. Wie al meerdere keren genezing of redding heeft meemaakt, richt zich in een volgende moeilijke situatie sneller in vertrouwen op God, en laat zich minder leiden door de omstandigheden. Dat geloof blijkt ook uit hun volharding: ze blijven standvastig, ondanks vervolging en onderdrukking.

Het geloof en de liefde van de Tessalonicenzen vallen zo op, dat erover gesproken wordt en dat Paulus er in andere gemeenten over roemt. In de eerste brief prijst hij hun geloof en liefde, en noemt hij ook hun hoop. Die hoop noemt hij hier niet. Waarom? Omdat hij weet dat hun toekomstverwachting niet meer helemaal zuiver is en hij dat eerst wil rechtzetten. Verkeerde verwachtingen maken ook hun levenswandel onzuiver.

Sommige gemeenteleden in Tessalonica zijn zelfs gestopt met werken omdat ze denken dat het einde nabij is (3:11).

Paulus merkt ook op dat hun liefde voor elkaar sterker wordt. Er is een hechte verbondenheid, en die is hard nodig omdat de vervolging toeneemt. In de eerste brief benadrukte hij al dat ze van God hebben geleerd om elkaar lief te hebben (1 Tess. 4:9). Hij stelde eerder al vast dat ze het zwaar te verduren hadden van hun stadsgenoten (1 Tess. 2:14) en vermaande hen om niet te wankelen onder de verdrukkingen (1 Tess. 3:3). Het blijkt dat ze dit ter harte hebben genomen.

5-8 *een bewijs van het rechtvaardige oordeel Gods, dat jij het Koninkrijk Gods waardig geacht zijt, voor hetwelk jij ook lijdt, indien het inderdaad recht is bij God, aan uw verdrukkingen verdrukking te vergelden, en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking tezamen met ons, bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht, in vlammen vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen.*

Het feit dat de Tessalonicenzen onder vervolging en verdrukking blijven staan en ondanks alles blijven volhouden in het geloof, noemt Paulus een bewijs dat God hen waardig acht om bij het Koninkrijk van God te horen - juist dáárom lijden ze. Zij zijn degenen die waardig geacht worden om te staan voor de Zoon des mensen (Luc. 21:36, St. Vert.). Hun standvastigheid in het lijden laat zien dat ze in Gods oordeel aan de goede kant staan - het oordeel dat goed en kwaad van elkaar scheidt. Ook dit staat vast: de rechtvaardige God zal naar recht vergelden wat ieder doet, of het nu goed is

of kwaad. Wie anderen verdrukt, krijgt zelf verdrukking terug. En wie verdrukt wordt - zoals de Tessalonicenzen - ontvangt verlichting, zodat ze weer kunnen opleven, samen met Paulus en zijn medewerkers.

Wanneer gebeurt dit? Bij de openbaring van de Heer Jezus vanuit de hemel: het moment waarop Jezus zich vanuit de onzienlijke wereld door zijn Geest in zijn volk openbaart. Tegelijk zullen ook de boze engelen zich openbaren. Zij zullen straf uitoefenen en onderdrukking brengen over allen die God niet kennen en het evangelie van Jezus niet gehoorzamen. Zulke mensen missen, in de komende verdrukking, de kracht van de heilige Geest om de boze te weerstaan.

9,10 *Dezen zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid zijner sterkte, wanneer Hij komt, om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en met verbazing aanschouwd te worden in allen, die tot geloof gekomen zijn; want ons getuigenis heeft geloof gevonden bij u.*

Het ene deel van de mensheid gaat ten onder, terwijl Gods Geest zich met kracht en heerlijkheid openbaart in de heiligen: zij die zich hebben afgekeerd van de zondemachten en door God zijn hersteld. Men zal zich verwonderen over wat deze Geest tot stand brengt in de gelovigen die Gods Woord trouw vasthouden en niet twifelen of wankelen. Paulus heeft getuigd van God, van Jezus en van de heilige Geest, en de gemeente in Tessalonica heeft zijn woorden in geloof aangenomen. Daarom horen zij bij degenen die God waardig acht om aan het verderf te ontkomen en deel te hebben aan zijn Koninkrijk. Wanneer de Heer komt op de wolken van de hemel, een beeld van de gemeente, zullen zij delen in zijn macht en heerlijkheid (Matt. 24:30).

11,12 *Hiertoe bidden wij ook te allen tijde voor u, dat onze God u de roeping waardig achte en met kracht alle welgevallen in het goede en het werk des geloofs volmake, opdat de naam van onze Here Jezus in u verheerlijkt worde, en gij in Hem, naar de genade van onze God en van de Here Jezus Christus.*

Paulus weet dat volharding niet vanzelf gaat. Ze moeten daarin worden ondersteund. Daarom blijft hij voor hen strijden en bidden in de hemelse gewesten, zodat zij het volhouden. Hij bidt dat de Heer hen waardig blijft achten om te leven in lijn met de roeping waarmee ze zijn geroepen en hen de middelen geeft om door te gaan. Paulus vraagt God om hun kracht te geven om het

goede, dat Hem behaagt en waar zij naar verlangen, te blijven doen. Hun daden moeten passen bij hun geloof, naar het voorbeeld dat de Heer hen zelf geeft. Zo worden zij volmaakt, **tot alle goed werk volmaakt toegerust** (2 Tim. 3:17). Door zulke mensen wordt de naam van Jezus verheerlijkt. Het is zijn bedoeling en zijn eer om vele kinderen tot heerlijkheid te leiden (Hebr. 2:10). Zij leven in Christus en worden in Hem verheerlijkt. Dat is de kern van het evangelie van genade: wat God bedenkt, brengt de Heer tot stand. Zo ontvangt God zijn eer en wordt Christus' naam verheerlijkt. De gelovigen delen in de heerlijkheid die Jezus op zijn beurt van de Vader heeft ontvangen (Joh. 17:22).
(wordt vervolgd).

DE EINDTIJD: WORDT DE GEMEENTE VOOR DE GROTE VERDRUKKING OPGENOMEN? (2)

Kan Jezus vannacht al komen?

Door Jildert de Boer

De gevolgen van de opname- en bedelingenleer

De consequenties zijn onder meer¹:

- Splitsing tussen Israël en de gemeente als twee volken van God met twee verschillende plannen van God. Merk op: in Romeinen 11 gaat het om één *olijfboom* met oorspronkelijke en tussengeente takken. En in Ef. 2:14-19 lezen we over één lichaam, bestaande uit Joden en heidenen, zonder tussenmuur.
- Sommige Geestesgaven (met name genezing, bevrijding van demonen, profetie en tongentaal) zijn niet voor nu in de bedeling van de genade, maar enkel voor de bedeling van het Koninkrijk (dat vroeger aan Israël is aangeboden, maar door hen verworpen werd en daardoor opgeschort en uitgesteld voor later in het vreedelijk van duizend jaar).

Wie heeft belang bij het terugschuiven of vooruitschuiven van deze geestelijke gaven en

spint daar goed garen bij? Dat is Satan! Hij wil graag dat het over 'vroeger' of 'later' gaat, als het 'nu' maar niet is, dat hij door de gemeente aangevallen wordt.

- Men scheidt strikt het evangelie van genade (voor de gemeente) en het evangelie van het Koninkrijk (voor Israël: toen en straks). Lees Hand. 20:24-25, waar **het evangelie van de genade van God en de prediking van het Koninkrijk** hand in hand gaan. Het zijn twee aspecten van hetzelfde evangelie en NIET twee verschillende evangeliën.
- Het Onze Vader, de Bergrede en het zendingsbevel is alleen voor de Joden en niet voor ons (al wordt dit strikte standpunt door gematigde aanhangers tegenwoordig wel wat gerelativeerd). In het Onze Vader staat namelijk **'uw Koninkrijk kome'** en dan leest men uitsluitend 'straks in het vreedelijk', terwijl de Meester ook sprak over het Koninkrijk, dat **niet van deze wereld** is (Joh. 18:36), maar ook het Koninkrijk dat nu al **binnen in u** is (Luk. 17:21). Het gaat namelijk wat het Koninkrijk betreft om een 'nu reeds' en een 'nog niet'.

De Bergrede zou de grondwet zijn in het komende vreedelijk en voor ons nu te hoog gegrepen... zeker die 'volmaaktheid' van Matt. 5:48.

Het zendingsbevel zou uitgevoerd worden door 144.000 Joodse evangelisten die de grote schare - uit alle landen en volken, van elke stam en taal - (Openb. 7:1-14) binnenhalen, wat de gemeente in 2000 jaar niet is gelukt...

Merk op dat in deze vier aangestipte punten heel wat wordt geponeerd...

Opname: ontsnapping aan de grote verdrukking
Komt het woord 'opname' wel voor in de Bijbel? Het woord dat in het Grieks gebruikt wordt, is *harpazo* en dat kan betekenen: wegvoeren, weggrissen, wegrukken, wegnemen of opnemen. De opname-idee VOOR de grote verdrukking is een *ontsnappingstheorie*, die de gemeente niet aanmoedigt te **jagen naar het doel, de prijs van de roeping van God** (Fil. 3:14). Zij predikt veeleer dat als het echt moeilijk wordt in de strijd, dat de Heer dan Zijn gemeente aan de aarde ontrukkt en wegvoert in de lucht ten hemel. Dat lijkt op een soort van deserteren uit de strijd. Het heeft veel weg van: *'na ons de zondvloed'* van de grote verdruk-

¹ Voor een uitvoerige, kritische behandeling van de bedelingenleer: zie mijn artikel <https://verdiepingenaansporing.nl/artikelen/kritische-kanttekeningen-bij-de-bedelingenleer>

king. Men meent hiervoor steun te vinden in 1 Tess. 4:13-18 en in 1 Kor. 15:50-54. De *laatste* bazuin in 1 Kor. 15:52 moet echter wel de *zevende* bazuin zijn die Johannes in Openb. 11:14-19 noemt. Het probleem is echter dat men reeds bij het *"klimt hierheen op..."* (Openb. 4:1) de opname van de gemeente erin leest. Maar die oproep geldt Johannes, niet de gemeente!

Kan Jezus werkelijk ieder ogenblik weer terugkomen?

Kenmerkend in de gedachtegang van de opname voor de grote verdrukking is onder andere dat men gelooft dat 'Jezus vannacht kan komen', met andere woorden: dat niets Zijn (geheime) komst voor de gelovigen nog in de weg zou staan... Jezus kan dus *elk moment* komen. De opname zou het eerste op Gods kalender zijn, want er zou niets eerst meer profetisch vervuld hoeven te worden... *De gemeente zou dan heel gerieflijk 'hoog en droog' in de hemel zitten, om het bruiloftsmaal van het Lam te vieren en Israël zou dwars door de grote verdrukking moeten gaan...* In die verdrukking menen de Israëlvrienden door een letterlijk lezen van Zach. 13:7-9 - dat dan ook nog eens 'twee derde' van het volk Israël uitgeroeid en 'één derde' deel gelouterd wordt. Maar een geestelijke verklaring - ontleend aan J.E. van den Brink in *'Het geestelijk Israël'* - is dat volgens het boek Handelingen 'twee derde' geestelijk onder de vloek komt te staan door ongelooft, want het merendeel van het volk Israël bleef geestelijk dood. Maar een overblijfsel van 'één derde' werd door vervolging gelouterd en behouden, zoals we ook in Handelingen lezen, bijvoorbeeld in Handelingen 8:1.

Wat er EERST nog moet gebeuren vóór de Heer kan komen...

Maar klopt de voorstelling van zaken wel dat de Heer 'zomaar opeens' - 'in a split second' - kan terugkeren? *Of kan de Heer nog niet komen?* Hoezo? Nou, er moeten inderdaad weldegelijk *eerst* een aantal zaken plaatsgrijpen voor de Heer kan komen.

1. Eerst moet de late regen ten volle vallen

Wij vragen ons daarbij af hoe het dan zit met het volledige groeiproces in de gemeente naar de mannelijke rijpheid (Ef. 4:13). Neemt God zomaar een niet toebereide gemeente van 'onrijpe kasplantjes' op? Is het God niet te doen om *het VOLLE koren in de aar?* Slaat Hij niet pas terstond de sikkel erin als de vrucht RIJP is? (Marc. 4:28-29; Openb. 14:15). De vrouw van het Lam zal zich toch moeten toebereiden en zich

GEREED moeten maken (Openb. 19:7-8). Het zal duidelijk zijn dat het nodig is geduld te hebben tot de komst des Heren! Zo heeft God het immers ook: *"Gods molens malen langzaam, Gods molens malen fijn!" "Zie de landman wacht op de KOSTELIJKE VRUCHT des lands (of: der aarde!) en heeft geduld, totdat(!) de vroege en de LATE REGEN erop gevallen is. Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij"* (Jak. 5:7-8).

Wij zijn daarom bezig met de verdere doorwerking en doordrenking van de Geest van God in ons hele leven, waardoor na de vroege regen in ons leven door doop in de Geest, ook de late regen in ons leven ten volle zijn beslag gaat krijgen, *"opdat wij zullen volstromen met Gods volkomenheid"*, oftewel *"opdat wij vervuld zullen worden tot alle volheid Gods"* (Ef. 3:19, NBV, NBG).

2. Eerst moet aan alle volken het evangelie van het Koninkrijk gebracht

Een wezenlijk aspect van het komen tot het einddoel is de evangelieverkondiging tot aan het uiterste der aarde. Ik citeer een kerntekst in dit verband: *"En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden en dan zal het einde gekomen zijn"* (Matt. 24:14). Het evangelie van het Koninkrijk is niet een exclusief evangelie dat alleen bestemd zou zijn voor Joden, zoals sommigen denken, want Paulus onderscheidt immers in één adem twee facetten van het hetzelfde evangelie: *het evangelie der genade Gods en de prediking van het Koninkrijk* (Hand. 20:24-25).

3. Eerst komt de afval en 4. openbaart zich de mens van de wetteloosheid

Tevens zegt de apostel: *"laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want EERST moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien dat hij een god is"* (2 Tess. 2:3-4). Daarvoor had hij al aangegeven: *"Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak"* (2 Tess. 2:1-2).

De afval in het christendom manifesteert zich in Babel, de verbasterde kerk, waar men Gods Woord relativeert

of zelfs met een korreltje zout neemt. Ook in de samenleving zien we de wetteloosheid hand over hand toenemen. De mens der wetteloosheid is dezelfde als die Johannes noemt onder de naam antichrist (1 Joh. 2:18-19; 1 Joh. 4:1-3; 2 Joh. 7). De antichrist is niet alleen tegen, maar treedt vooral ook op *in de plaats van Christus*. Hij is ook bekend onder de naam het beest uit de aarde, dat **horens heeft ALS DIE VAN HET LAM, maar hij spreekt als de draak** (Openb. 13:11).

Als er staat dat hij zich in de tempel zet, dan lezen velen in de Maranatha-visie dat zo, dat er in Jeruzalem opnieuw een stenen, aardse tempel zal verrijzen en dat daarin opnieuw Levitische priesters zullen dienen. Maar dat is *het paard achter de wagen spannen*, want de oudtestamentische offers zijn in Christus vervuld, zoals de Hebreënbrieff ons overduidelijk laat zien. Als er een zichtbare tempel wordt gebouwd daar, dan is die voor de gemeente van Christus van geen enkele waarde. **“De Allerhoogste woont niet in wat men met handen maakt”** (Hand. 7:48; Hand. 17:24). In het nieuwe verbond wordt het woord ‘tempel’ doorlopend als beeld gebruikt voor **het geestelijke huis met levende stenen** (1 Petr. 2:5), **de tempel van God in de Geest** (Ef. 2:21-22), de gemeente of het wordt toegepast op het kleine tempeltje, ons lichaam, dat **de tempel van de heilige Geest** is (1 Kor. 3:16; 1 Kor. 6:16). Wederrechtelijk wil de geest van de antichrist de plaats innemen in het lichaam van de mens, terwijl deze bestemd is voor de heilige Geest. De antichrist neemt ook het afgefallen Babel in (de voorhof wordt vertreden, Openb. 11:2), de schijngemeente of valse kerk, die de grote hoer wordt genoemd, zoals we in Openb. 17 en 18 lezen, waar waarachtige christenen - om te beginnen in hun denken - uit weg moet trekken. We zien daar nu al de voortekenen van in bijv. het relativeren van het gezag van Gods Woord in het grote, algemene christendom en het gedogen of zelfs omarmen van allerlei samenlevingsrelaties die haaks staan op het bijbelse huwelijk.

5. Eerst wordt het onkruid verzameld en dan de tarwe bijeengebracht

“...In de oogsttijd zal Ik tot de maaiers zeggen: Verzamel EERST het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur” (Matt. 13:30). De opnameleer leert het omgekeerde: eerst zou het tarwe naar de (hemelse) schuur gaan.

Gods voornemen is geen rampenplan, maar een herstelplan

De voorstelling van zaken van de opname als een plotsklapse verdwijning van de gelovigen uit het verkeer, wat de nodige(?) ongelukken veroorzaakt, doet ons vreemd en bizar aan in het plan van onze enkel goede God.

De duivel is **de dief, die komt om te stelen, te slachten en te verdelgen** (Joh. 10:10a). Hij is de verwoester en degene die met zijn duistere machten geweld aanricht op de aarde en als zodanig willen we hem scherp identificeren. Uiteraard maskeert en camoufleert hij zich graag achter allerlei ‘vrome’ leringen, die echter een aantasting (trachten te) vormen voor het eeuwige voornemen van God met de mens en met de gemeente van Jezus Christus. De grote verdrukking waar we doorheen moeten is een zondvloed van vuur (= demonie) en dat zal zeker niet alleen de hemelse gewesten betreffen, maar ook zijn weerslag op aarde hebben. In de druk zal God ons helpen door de steeds sterkere tegendruk van Gods Geest die in ons toeneemt. Het herstelplan van God in en door middel van de gemeente, die zonen Gods als vrucht zal opleveren ten dienste van de hele zuchtende schepping (Rom. 8:19), mag niet geloofend worden. Dit gebeurt met een ontsnappingsactie, waarbij de gemeente van het (strijd)toneel verdwenen is. Men geeft veelal aardgericht - volgens het natuurlijke denken beschreven - rampscenari'o's, die angst en paniek zaaien en weinig hoopvolle gedachten bieden. Hal Lindsey's eerste bestseller was *‘De planeet die aarde heette’* (let op de verleden tijd!), oorspronkelijk *‘The Late Great Planet Earth’*, letterlijk vertaald: *Wijlen de prachtige planeet aarde*. Met andere woorden: alles van de door God goed geschapen schepping zou verwoest en vernietigd worden door atoombommen. Maar de aarde wordt juist **ten vure bewaard en verwisseld als een kleed** (2 Petr. 3:7; Ps. 102:26-27), maar niet ten gronde gericht, al moeten we als gemeente zeker door het demonische vuur van de grote verdrukking gaan. Openbaring spreekt van **‘de glazen zee met vuur vermengd’** aan welks oever de overwinnaars staan (Openb. 15:2-4). Onze verwachting is echter dat God zijn belofte zal gaan vervullen: **“Zie Ik maak alle dingen nieuw”** (Openb. 21:5) en wij te maken zullen krijgen met een **vernieuwde en herstelde** hemel en aarde, die **gereinigd en gezuiverd** is van alle machten der duisternis! Hoe heerlijk is het dat wij in het

'schoonvegen' daarvan een werkzaam aandeel mogen leveren als zijn dienstknechten!

De verdwijning of de verschijning van de gemeente?!

Wij geloven dat de gemeente in haar heiligingsproces (1 Tess. 4:1-8) en trouwe volharding dwars door **de goede strijd des geloofs** heen (1 Tim. 6:12) tot Gods doel zal komen. Hoe machtig is het woord: **"En Hij, de God des vredes, heilige u GEHEEL EN AL, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken IN ALLEN DELE onberispelijk bewaard te zijn. Die u roept, is getrouw; HIJ ZAL HET OOK DOEN"** (1 Tess. 5:23-24). De strijd in onze 'eigen hemel' - in de levenssituaties waar wij persoonlijk mee te maken krijgen - plus de oorlog van de gemeente samen met de heilige engelen tegen de boze geesten in de hemelse gewesten (Ef. 6:12; Openb. 12:7-12) maken ons sterk, gelouterd en onberispelijk! Kort gezegd geloven wij veeleer in de *verschijning* van de gemeente in plaats van haar *verdwijning*.

De openbaring van de zonen van God

In de gemeente van de eindtijd zullen langs de weg van een gestaag, innerlijk groeiproces uiteindelijk vol-groeide, volwassen zonen Gods tevoorschijn gaan komen, waarnaar **de ganse zuchtende schepping 'met opgestoken hoofde' uitziert** (Rom. 8:19, St. Vert.). **"Wanneer Christus verschijnt, DIE ONS LEVEN IS, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid"** (Kol. 3:4). Hij wordt **verheerlijkt IN Zijn heiligen en dit zal MET VERBAZING aanschouwd worden** (2 Tess. 1:10).

De bedekking gaat eraf, want de zonen van God worden ontsluitend en dan zal men zich verwonderen wat de Heer in ons heeft bewerkt! Het onmogelijke is MOGELIJK geworden: het beeld van Christus komt volledig in ons openbaar!

Natuurlijke of geestelijke eindtijdvisie

Typerend voor de natuurlijke opvattingen over de komst van de Heer zijn de regels van het refrein van een lied: *"O, vol blijdschap mag 'k weten, dat wij reizen langs de maan, boven sterren en planeten, achter Koning Jezus aan. En dan zie 'k de sterren weem'len langs die wond're hemelbaan, tot wij dan met Jezus samen naar de hemel zullen gaan."*

Jammer genoeg worden velen in hun eindtijdvisie afgeleid met aardse zaken (bijvoorbeeld door de Bijbel naast de krant of internet te leggen) die het doel niet raken en het **deelgenoten zijn van een hemelse roeping**

(Hebr. 3:1) vertroebelen. Wij zijn immers al hemelburgers op aarde (Fil. 3:20), wij hebben in Christus Jezus nu al een plaats in de hemelsferen (Ef. 2:6, NBV) en **bedenken en zoeken de dingen die boven zijn, waar Christus is** (Kol. 3:1-2).

Veel christenen 'lezen wat er staat', maar het gaat vooral om in de Bijbel te 'verstaan wat je leest', zoals Filippus eens aan de kamerheer uit Ethiopië vroeg (Hand. 8:30).

Zeer velen zijn continu bezig met hun focus op het natuurlijke, aardse Israël in het Midden-Oosten en dat leidt hen af van het hemelse doel dat Hij met de gemeente van Christus (uit Jood en heiden) heeft.

Een ander voorbeeld kan zijn: letten op je voeding kan gezond zijn, maar als je constant bezig bent met een voedingsleer voor je uiterlijke mens, trekt dat je naar de aarde, in plaats van in je **innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd** te worden (2 Kor. 4:16).

In een natuurlijk gerichte eindtijdvisie speelt de gedachte aan een opname of wegvoering van de gemeente vóór de grote verdrukking een grote rol, waarbij daarna het 'stokje' weer zou worden overgenomen door het volk Israël, omdat God na de opname van de gemeente de draad weer zou oppakken met Israël. Dit is een foutieve gedachtegang op basis van de bedelingenleer die van Israël en de Gemeente twee aparte volken van God maakt. In het oude verbond waren de vleselijke besnijdenis en de natuurlijke sabbat kenmerkend voor het volk Israël. Er is in het nieuwe verbond maar één volk van God, dat zijn zij die **besneden van hart** zijn (Rom. 2:28-29) als **een nieuwe schepping** in Christus (Gal. 6:15-16) en die de geestelijke **sabbatsrust** in Christus zijn ingegaan (Hebr. 4:1-11). **"Hoevele beloften van God er ook zijn: in Hem is het ja en door Hem amen, tot eer van God door ons"** (2 Kor. 1:20). Er worden in het nieuwe verbond geen beloften - ook geen oudtestamentische profetieën - vervuld buiten Christus om!

Er zou volgens Darby sprake zijn van 'een falende gemeente' die door de opname zelfs samen met de heilige Geest (die men ziet als de **weerhouder** uit 2 Tess. 2:6-7 ziet) gaat *verdwijnen* van de aarde. Dit in plaats van de bijbelse gedachte van **een overwinnende gemeente die door de kracht van de heilige Geest in de demonie van de grote verdrukking standhoudt**, om meer en meer te gaan *verschijnen* door het einddoel te bereiken van volwassen zoonschap, **waar de zuchtende schepping met reikhalzend verlangen op wacht** tot haar herstel (Rom. 8:19, NBG-vert.).

De beelden in het boek Openbaring leren verstaan

In het boek Openbaring leest men de beelden op een letterlijke, natuurlijke manier in plaats van ze symbolisch-geestelijk te transponeren en te verstaan. Beelden zijn metaforen van een geestelijke werkelijkheid. Ik geef een paar voorbeelden:

- Openb. 4:1 **"Klimt hierheen op..."** legt men uit alsof daar de opname zou plaatsvinden. Het is echter een oproep aan Johannes om op te stijgen in de onzichtbare wereld, waarbij **de Heer hem zal tonen wat hierna nog geschieden moet**.
- Openb. 9:3 **'Sprinkhanen'** uit de afgrond... zouden dat de helikopters van onze tijd zijn? Heeft Johannes dan helikopters gezien? Dat dacht Hal Lindsey, terwijl het hier in het tekstverband om **'schorpioenen'**, om geesten uit de afgrond gaat (zie ook Luk. 10:19: Ons is **'de macht gegeven om op slangen en schorpioenen te trappen'**).
- Openb. 8:7 **"Al het groene gras verbrandde."** Dat is niet een natuurramp, maar het aangetast worden van de kinderen door het vuur van de brandende pijlen van demonen (Ef. 6:16). Maar deze schade geldt niet voor de mensen die het zegel van God aan hun voorhoofd hebben (Openb. 9:4), Die worden ongemoeid gelaten en bewaard met de in hen geheiligde kinderen (1 Kor. 7:14).
- Openb. 21:21 De **"gouden straat"** wordt letterlijk genomen, maar het is een geestelijke realiteit! Het 'goud' is beeld van Gods heerlijkheid en de 'straat' (grondtekst: plein) spreekt over onze wandel. Kortom: wij zullen wandelen in Gods heerlijkheid!
- Openb. 1:7 en 14:14 **"Hij komt met de wolken."**
- Zijn dat nu nog natuurlijke regenwolken? Nee, het gaat nu om de **"wolk van getuigen"** (Hebr. 12:1) De wolken staan model voor de gemeente in haar positie in de hemelse gewesten.

De Maranathaleer leidt goedbedoeld mis

De Maranathaleer heeft de spoedige komst van de Heer gepredikt. Dit staat in 1 Kor. 16:22 en het woord **Maranatha** betekent 'kom, Heer!' of "onze Heer zal komen" en daar is uiteraard niets mis mee.

Maar de Maranatha-leer heeft veel mensen laten geloven dat de gemeente vóór de grote verdrukking wordt opgenomen en dat zeven jaar daarna pas de wederkomst van Jezus plaatsvindt. **Helaas heeft men de nodige toebereiding voor Zijn komst in het openstaan voor en het zich uitstrekken naar het ontvangen van de**

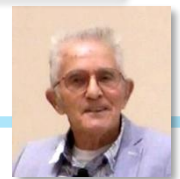
late regen van de Geest (Jak. 5:7-8) ontkend of terzijde geschoven. Deze opnameleer met de gedachte: 'de Heer kan vannacht al komen', is daarbij funest, evenals de rampenscenario's daarna, waarbij men de bijbelse beelden in het boek Openbaring op natuurlijk en aards niveau inkleurt, in plaats van te trachten deze symbolische metaforen geestelijk te verstaan. De genoemde opnametheorie meent - zoals gezegd - dat de gemeente er bij Openb. 4:1 (**'Klim hierheen op'...**), al 'tussenuit' gaat, waardoor zij dit troostboek aan de gemeente onthoudt, zoals in het begin en aan het eind geschreven wordt (Openb. 1:1-8; Openb. 22:10-21) (*Wordt vervolgd*).

BEVRIJDING

**bevrijding:
afscheiding
van kwaad
duisternis
demonie**

**bevrijding:
ruimtescheppend
voor vervulling
vreugde
harmonie**

Gerrit van Ek

JEUGDRUBRIEK RELATION!

Door Zeina Bassa-Dafesh

Will you marry me?

Ja, je ziet het goed!

Mijn trouwfoto met mijn geliefde Pieter-Floor 😊. Waarom deze foto zou je denken?! Het beeld van het huwelijk is een mooi beeld van Christus en de gemeente. Maar ook een beeld van je eigen relatie met God. God wil als het ware aan je vragen: *Will you marry Me?* Hij is en blijft onze eerste Liefde. Zijn verlangen is dat we ons leven met Hem als eerste delen. **'Geef het Koninkrijk van God en het doen van Gods wil de eerste plaats in jullie leven. Dan zal Hij jullie al deze dingen geven'** (Mat. 6:33, BasisBijbel).

Lijmen

Man en vrouw worden één. Ze hechten zich aan elkaar. **'Daarom zal een man weggaan bij zijn vader en moeder en van zijn vrouw houden en trouw aan haar**

zijn. Vanaf dan zijn ze één geheel' (Genesis 2:24, BasisBijbel).

Maar ook aan God kunnen we ons hechten. In *Psalm 63:9* roept David het op een gegeven bij God uit: *'Mijn ziel is aan U gehecht'*. En die hechting met God gaat ook heel diep. In: *1 Kor 6: 17* staat *'...Maar die zich aan de Here hecht, is één geest (met Hem)'*.

Hechten betekent hier in de grondtekst: *Lijmen*. Net als hoe man en vrouw ook aan elkaar gelijmd worden en één worden. Zo hecht jij je aan je hemelse Vader. En wordt jij één met Hem. En hoe langer je in het geloof wandelt zal je steeds meer ontdekken dat je één van geest bent met God. In het begin kan het nog zo zijn dat je aftast bij God... of iets wel of niet van Hem is... op een gegeven moment in je wandel zul je dat veel minder afvragen... want je bent één met Hem. Jouw hart reageert op Zijn hart. En wat je weet en aanvoelt vanuit je geest, daar zul je ook uit leven. Je zult dingen denken, zien, voelen, begrijpen en spreken uit deze diepe hechting met God. Dit zal dus alleen maar meer worden in je geloofswandel, omdat je – net als in een huwelijk – elkaar steeds dieper leert kennen en aanvoelen.

Religie OF relatie

Maar hoe doe je dat dan, een relatie met God? Het is soms lastig hoe je dit precies kunt doen. God is namelijk niet tastbaar aanwezig, zoals je ervaart bij je vrienden. Dit is dus anders. Als je verlangt naar een band met God dan is het ook handig om te ontdekken hoe dit eruit kan zien. Hiervoor is het belangrijk om eerst goed het verschil te weten tussen *religie en relatie*.

Ik ben zelf gelovig opgevoed, maar dat wil niet zeggen dat ik ook een relatie met God had. Ik kende God toen niet. Religie was duidelijk een onderdeel van mijn leven. Op speciale momenten naar de kerk gaan, een kaars aansteken zo af en toe, een standaard bid-riedeltje voor het slapengaan. Het was een gewoonte geworden, maar er was geen persoonlijk contact met God. Ik wist überhaupt niet dat dit kon. Ik wist niet hoe dichtbij je bij Hem kon komen. Ik was simpelweg blind. Waardoor? Door religie. Ik deed mee met wat er vanuit mijn gelovige achtergrond werd verwacht. Ik dacht zo hoort het en ik keek niet verder dan dat.

In wezen zijn er 3 soorten mensen met 3 → EFFECTEN:

- Ongelovigen = Alleen → Duisternis
- Gelovigen = Relatie → Vrijheid

○ En alles wat op een gelovige lijkt = Religie → Slaaf
Dat is ook de reden waarom de wereld christenen zo hypocriet vindt. Omdat er ook zoveel religie is. Maar Jezus is precies het tegenovergestelde. Hij kwam naar de wereld en Hij zegt: Ik houd van jullie, zoals jullie zijn. Hij zegt niet: wil je mij volgen, dan moet je dit en dat doen. Hij keek naar de tollenaars en zei: ik wil met jullie eten en delen. Als we leren dat God van ons houdt, zoals we zijn, vanuit die plek van Liefde, Zekerheid en Acceptatie gaan we God zoeken, bidden en Bijbel lezen. Dit doen we niet vanuit angst of 'een moeten', maar vanuit relatie! Niemand hoeft tegen mij te zeggen: je moet tijd met Pieter-Floor besteden. Ik wil dat, omdat ik van hem houd. Zo is het ook met onze relatie met God:

een verlangen.

Ik zal proberen het verschil uit te leggen tussen Religie en Relatie.

Religie:

Gaat om dingen DOEN vanuit MOETEN. Je moet bijv. bidden, vasten naar de kerk gaan. En als je genoeg doet, misschien dat God dan blij met je zal zijn. Je bent bezig met wat andere mensen van je denken. Je wilt punten scoren. Het gaat om prestatie. Je bent druk om goed genoeg te zijn. Of je vindt dat je genoeg doet en dat God dan heel blij met je is om die reden. Kortom: je bent meer met jezelf en de omgeving bezig, dan met God.

Relatie:

Gaat om GELOOF. Het gaat bij een relatie ook weliswaar om DOEN, maar *dit DOEN vloeit voort uit de relatie en is geen voorwaarde daarvoor*. Je weet wie je Maker is. Je waarde haal je niet uit wat je *doet*, maar om wie je *bent* (een kind van de Allerhoogste). Je weet dat je God nodig hebt. Je wilt je overgeven aan Hem, omdat Hij goed is. Je wilt tijd met God besteden om op te laden. Je wilt een puur hart om op God te lijken en Hem blij te maken. Je gaat je niet schuldig voelen als je een keer niet je stille tijd hebt gehad. Je praat met Hem gedurende je dag. Je bent eerlijk tegen God. Kortom: je vertrouwt Hem! RELATIE is dus zo'n verandering en verademing! Dat is wat wij mensen ook nodig hebben. We zijn gemaakt om relatie te hebben. Vandaar dat we er allemaal naar op zoek zijn. 😊 Hoe heerlijk is het wanneer we de beste

relatie die er is eerst aangaan: een relatie met God! Dat je op elk moment naar Hem kan gaan. En wat is de grootste ontdekking die ik heb gehad? De heilige Geest. De heilige Geest die in ons wil wonen. Daar kunnen we niet zonder. **'Dan bid ik dat Hij vanuit de rijkdom van zijn hemelse macht en majesteit jullie geest met Zijn kracht zal vullen, door de Heilige Geest. Want dan zal Christus in jullie hart wonen door jullie geloof. Dan zullen jullie stevig geworteld zijn in Zijn liefde, net zoals een boom met zijn wortels stevig in de grond staat'** (Ef. 3:16-17, BasisBijbel).

De volgende keer (in het juninummer) zal ik een **CONNECTLIJST** met je delen: allemaal manieren hoe je kunt **CONNECTEN** met God om helemaal vastgelijmd te worden aan je hemelse Vader!

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (13)

Door Toon van den Hoorn

Openb. 8:7 en Openb. 12:1-8

1. Wat gaat er in de Bijbel vergezeld van bazuingschal?

Lev. 25:9: de aankondiging van een jubeljaar. **Psalm 81:4** het inluiden van een feestdag. **Jozua 6:20** Een oproep tot de strijd. Met gejuich! **Jesaja 58:1** **Je stem verheffen als een bazuin.** *Bazuingschal betekent dus: de aankondiging van de jubeltijd.* Het inluiden van een feest. De oproep tot de strijd. Het is een duidelijk bekendmaken van wat er aan de orde is. Dit bazuingschal *begeleidt* heerlijke gebeurtenissen in de geestelijke wereld.

Wie geven dit geluid? De levende leden van de gemeente. Het gaat hier om een *duidelijke verkondiging* vanuit de gemeente. Het is een duidelijk spreken vanuit de gemeente. De dageraad kondigt zich aan. De weeën worden ervaren. De gemeente komt te voorschijn.

Het blazen op de bazuin is een duidelijk profetisch woord in de gemeente. Een heel duidelijk geluid. *Geen mengeling van allerlei geluiden. Eén geluid.*

Dit spreken richt zich volledig op wat **nu** aan de orde is. De levende leden in de gemeente onderscheiden het profetische in de gesproken woorden. Zij herkennen het feest. De oproep tot de strijd. *De oproep om als zoon van God te gaan leven.*

2. Openb. 12:5-6. Het mannelijk wezen duidt op de vrucht die in levens van mensen tot rijpheid komt en

naar buiten treedt. Het kind in vers 5 duidt op het *zoonschap dat de mens baart. Het is een persoonlijk gebeuren.* Vrouw en kind duiden hier op één persoon. In zijn leven komt volwassenheid tevoorschijn. *De vrouw gaat door met baren:*

Openb. 12:17b... de overigen van haar nageslacht. *Ook andere gemeenteleden bereiken het zoonschap.* Zonen Gods komen dus openbaar in de gemeente.

Openb. 12:5b-6 *Hierna komt de gemeente in een woestijnsituatie, onderhouden door God.* Tegelijkertijd nemen de mensen in de gemeente hun plaats in voor *God en zijn troon.* Dit valt samen. *De woestijnsituatie treedt in.*

3. Openb. 12:6 Een periode van twaalfhonderd zestig dagen

- **Openb. 11:2** Tweeënveertig maanden is drie en een half jaar.
- **Openb. 11:3** Twaalfhonderd zestig dagen. *De eerste zonen Gods treden op als getuigen.* Werken met alles wat God tot volheid heeft gebracht. *Twaalfhonderd zestig dagen is tweeënveertig maanden.*
- **Openb. 12:6** De vrouw vlucht naar de woestijn waar zij een plaats heeft door God bereid, **opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.**
- **Openb. 12:14** Hier wordt eveneens over een tijd gesproken. **Een tijd**, een jaar, **tijden**, twee jaar, en een **halve tijd** dus een half jaar, dan hebben we **drie en een half jaar.**

Al deze teksten gaan dus over dezelfde tijd. Die gaat in bij het blazen van de eerste bazuin en gaat door tot en met het blazen van de zevende bazuin, waar heel de gemeente tot volheid is gekomen.

Drie en een half jaar. Zo lang is Jezus als Zoon van God op aarde werkzaam: goed doende en genezende allen die door de duivel overweldigd zijn.

4. **Als je als zoon van God openbaar wil komen, gaat dat niet langs je heen. Het gaat door je heen.** Als je in de periode van het half uur stilte de late regen ten volle in je opneemt en daarmee werkt, dan ga je zoonschap openbaren in je leven. Je kunt in deze tijd, met alles wat naar jou toe komt, het zoonschap bereiken.

5. **Waarom hier hagel en dat vuur, al dat negatieve gedoe? Wie staat er tegenover de vrouw als zij op het punt staat om te baren? Openb. 12:3-4** Die draak staat voor de gemeente. Voor mensen die een duidelijk geluid geven. Hij staat er, zoekende wie hij nog kan

verslinden. Met zijn grote kop **vuur** spugen. Met zijn staart draaien en zoeken of hij vat kan krijgen op de gemeente. Hoe lang doet hij dat?

Openb. 11:2 tweeënveertig maanden. Waarmee komt dit overeen?

Er komt een reactie op al het heerlijke. Belial pookt de legers van satan op tot de grote **verdrukking** (bazuin 1 t/m 7). Deze draak spuwt **hagel en vuur**.

Hagel, keihard, bedoeld om te beschadigen, plat te gooien. **Vuur**, bedoeld om te verbranden. Belial komt terug met al het oude. *In zijn meest hevige vorm. Dat is hagel en vuur.* Om jou te beschadigen en onderuit te halen. Ze komen achter je aan *met datgene wat je hebt afgelegd tijdens het zesde zegel*. Alles komt verhevigd terug. Daarin word je afgetast: *is het zwakke nog steeds zwak of heb je het versterkt?*

Er staat ook: *vuur en hagel vermengd met bloed*. **Bloed**, beeld van het natuurlijke leven, van mensen. *Er komt dus ook door mensen heen iets naar de gemeente toe.* Met name naar die mensen in de gemeente die een duidelijk geluid laten horen. Wat komt er op hen af door mensen? Een niet begrijpen van wat er aan de orde is. *Niet gelijkelijk bezig zijn en niet gelijk gericht zijn.*

Waar zie je het effect van hagel en vuur?

Op aarde. **Openb. 8:7b** Het derde deel van de aarde, het derde deel van de bomen, het derde deel van het groene gras verbrandde. Waar komt dit *derde deel* ook naar voren? **Openb. 12:4** Bij de staart van de draak. De staart van die draak **sleept een derde van de sterren des hemels mee**. Mensen laten zich **niet** meenemen in de duidelijke oproep van Jezus. Zij ervaren de schade het allereerst. Het vuur, de hagel tast **hen** aan. Het gaat in deze tijd dus om *een duidelijk geestelijk bestaan. Een geestelijk verstaan van dingen die aan de orde zijn.*

6. Te midden van deze acties van het rijk der duisternis gaat de ontwikkeling gewoon door.

De bazuin wordt geblazen. Er is feestvreugde in de gemeente. Gebeurt wat er gebeurt, de levende leden in de **gemeente gaan zoonschap baren**. **Openb. 12:5 een mannelijk wezen dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf**. De zonen aanvaarden de opdracht om alle heidenen te hoeden met een ijzeren staf. Om alle machten die de mensen tot heidenen maken te hoeden met een ijzeren staf.

Gevolg: *er komt oorlog in de hemel – Openb. 12:7*. Dat is de reactie op het openbaar komen van zonen Gods.

Zij laten zich niet intimideren door hagel en vuur. *Zij nemen hun plaats in voor de troon en in de woestijn*. Zij aanvaarden hun opdracht om nu geheel als Jezus rond te gaan. Zij verbreken alle werken van de duivel.

Er is een sterke overeenkomst met het leven van Jezus.

Hij laat zich dopen in water. Wordt vervuld in heilige Geest. Hij gaat naar de woestijn. Hij wordt in de woestijn door de Geest omhoog geleid. Dus naar een hogere plaats gebracht. De Geest is voortdurend in Hem werkzaam, de Vader voert Hem in diepe gemeenschap mee. Een intens binnenkamerleven met zijn God. Jezus aanvaardt zijn opdracht. De boekrol neemt Hij aan. Hij gaat het hele plan van God uitvoeren. De engelen dienen Hem. Michael en Gabriel gaan hierin voorop. Zij nemen hun posities in.

Dan de reactie. Er komt oorlog. Alles komt op Jezus af vanuit het rijk der duisternis. Daar kan Hij niet omheen, daar moet Hij doorheen. De leiding van de Geest, het omhoogvoeren, het baren en te voorschijn komen van de volle vrucht gaat door, ondanks de aanwezigheid van de duivel en zijn rijk. Niets kan dit heerlijke proces tegenhouden. Te midden van hagel en vuur, omringd door wilde dieren, laat Jezus zich voort leiden door de Geest en komt er te voorschijn wat God bedoelt: Goud. *Jezus hanteert zijn ijzeren staf* om alle machten der duisternis te onderwerpen aan zijn wil. Wat voor Jezus aan de orde is na zijn vervulling met heilige Geest, *is ook voor die eerstelingen aan de orde*. Ze komen in de woestijnsituatie en nemen hun plaats in voor de troon. Dat is één zaak.

7. Wat betekent dat nu, in een woestijnsituatie komen?

Het loslaten van vastigheid en steun in het natuurlijke. In de woestijn ga je van heel andere dingen uit. Volkomen gericht op de werkelijkheid van de geestelijke wereld. *Woestijnsituatie*: Het beeld van totale afhankelijkheid **van** en totale verbondenheid **met** Jezus en God. Geen enkele andere bron kan jou dan meer iets aanbieden. De eerstelingen hanteren ook de ijzeren staf. Met het aanvaarden van die ijzeren staf tonen zij hun bereidheid tot de strijd, tot de oorlog. Daar roept het bazuingeschal hen ook toe op.

8. We spreken over nabije toekomst, maar als je goed luistert, dan herkent je een aantal dingen.

Die woestijnsituatie, daar beleef je eigenlijk al iets van. Ik oefen mij in de strijd. Zo word ik sterker, elke dag. Hij

valt, doordat hij nu al zo vaak aanvalt, straks in zijn eigen zwaard. Dat gaat gebeuren.

Het gaat hierbij om toenemende duidelijkheid voor jezelf in je opstelling, in jouw bezig zijn binnen de gemeente. Een steeds duidelijker geluid laten horen. Naar elkaar toe om zeker van elkaar te zijn. Elkaar oproepend. Elkaar bemoedigend. De handen ineenslaand. Zonder angst toelevend naar dat heerlijke moment waarin Jezus zelf bij monde van zijn profeten aankondigt: 'Dit is de tijd, ga maar'.

Laten we nu ook al de afhankelijkheid invullen. Laten we al werken aan het je bewust worden van de werkelijkheid in de geestelijke wereld. *Dat hoort bij die toebereiding, bij dat half uur stilte van waaruit je de eerste bazuin blaast (Wordt vervolgd).*

[19960207-2368b-TvdH-openb8.7,12.4-8-1e bazuin-De eerste zonen Gods openbaar-\(op13\)](#) MP3

[Overzicht studies Openbaringen](#)

[Schema zevende zegel Openbaring](#)

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij is op 15-05 voor no. 5 van jaargang 5, mei 2026. Het meinumner zal rond 30 mei uitkomen.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Redactie:

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Jan van Nassaupark 91,

3844 BS Harderwijk (vanaf 01-04-2026).

Tel. 06-27269342

Vormgeving: Henk Verbeek

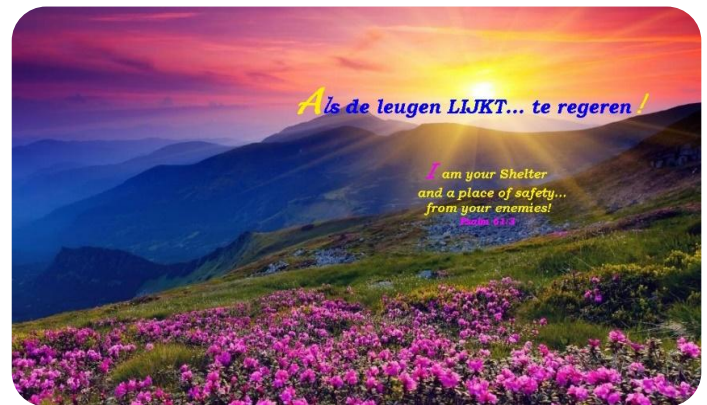
Redactie

TEKST HOGER-OP LASTIG LEESBAAR?

Maak de tekst groter door je wielje te rollen.
Dus Control + wielje.

GEDICHT

'Jezus... temidden van élke leugen
bent U daar... kráchtig en sterk
en laat U zien wie U bent: DE WAARHEID!
En al is het áárdedonker
en zien we geen hánd voor ogen...
ook dán laat U zien wie U bent: HET LICHT!'

En... als mensen angst hebben
voor de toekomst, voor elke dág,
dan spreekt U met liefde: 'WEES NIET BANG
want Ik ben immers jouw róts, jouw Heer
die jouw omringen zal met kracht en líefde
en met mijn WÁÁRHEID... in jouw strijd!'

'En óók als jij 't even niet meer weet
ben Ik jouw Heer... die jou nóóit vergeet!
Want het is satan met z'n leugens en aanklacht,
satan die jouw herstel niet wil... jouw lách,
jouw gelúk, jouw genézing... en jouw leven met Mij!
Maar mijn kind, Ik maak jou van élke leugen vrij!'

'Want Ik, jouw Heer, maak alle 'KNOPEN' voor jou los,
waarin je door de jaren heen... verstríkt bent geraakt!
Zodat je bevrijdt zal zijn, weer helder kan zien,
Mij kan aanbidden in vrijheid en Mij zal ervaren
als jouw Verlosser en Héér, bovendien!
Dan is jouw leven vrij en nog méér... geworteld in Mij!'

Hanny Laurita

